

Družinski tednik

Te dni so v kinu »Slogia« vrteli znani olimpijski film. Prijetno je bilo gledati toliko mladosti in lepote na platnu, še zabavnejše pa poslušati opazke občinstva. Sedela sem zraven že priletnega zakonskega para, za menoj sta sedeli dve starejši gospodični, pred menoj pa dve mladi, nadobudni dijakinji.

»Uf, to ti je dečko,« je vzključila mlajša, ko se je na platnu pokazal zastavni zmagovalac v desetboju, American Morris. »Kakšne mišice in kakšna postava, no tole bi moral videti Jože, ki si tako domišljuje...«

Navdušenje pa ni zajelo samo mladine. Gospa na moji levi, je zbadljivo menila proti svojemu možu: »Vidiš, ti prežive svoj prosti čas na zraku in soncu, ne pa v gostilnah in kavarnah, zato so pa tako fejsť.«

»Beži, beži, ko sem bil jaz v teh letih... Sploh je pa to samo propaganda...«

»Kaj? Ti menda misliš, da so do bri tisti filmi, ko so na koncu vsi mrtvi! Zmerom moram zaradi tebe gledati kriminalne filme, zdaj pa še ti enkrat glej kaj takšnega, kar je meni všeč.«

V ta zakonski prepirček se je pa vselej, kadar se je na platnu pokazal kakšen čeden atlet, kakor refren vpletal maslen glasek ene izmed obeh gospodičen za menoj: »Oh, kakšen lep človek! Oh, kakšen lep človek...«

Pa recite, ali ni Ljubljana sprejela olimpijskega filma s primernimi komentarji?

Kronistka.

Politični teden

Zunanji minister dr. Cincar-Marković se je v Berlinu sestal z nemškim zunanjim ministrom Ribbentropom, sprejel ga je pa tudi kancler Hitler. Razgovori so se sukali okrog razmerja med obema državama. Pri tej priložnosti je eden izmed najuglednejših nemških tiskarjev napisal, da je močna Jugoslavija tako potrebna Nemčiji, da bi jo bilo treba ustanoviti, če je še ne bi bilo. — Zagrebški razgovori so se v sredo in četrtak nadaljevali in končali. Sklepno sporočilo bo vlada objavila te dni. Oba, dr. Cvetković in dr. Maček, sta izjavila, da sta storila vse, kar je bilo v njihovih močeh. — Ban dravske banovine dr. Marko Natlačen je šel na inspeksijsko potovanje po banovini. — Zvezo slovenskega sokolstva so iz Prage preeseli v Beograd. Prvi namestnik SKJ Engelbert Gangl, ki je pri tej priložnosti dobil visoko odlikovanje, je odstopil in tako bo izredna seja Saveza izvolila novega namestnika in vodjo Zveze.

Uvedba splošne vojaške dolžnosti na Angliškem je v parlamentu našla na odpor samo pri laburistih in nekaterih liberalih. Tako je zakonski predlog z veliko večino prodril. Preobrata v britanski vojaški politiki so posebno veseli Francozi. V Nemčiji in Italiji pa vidijo v njem nov dokaz angleške obkoljevalne politike. — Avstralija in Južna Afrika sta izjavili, da sta pripravljene z vsemi močmi pomagati Angliji v morebitni vojni. Po potrebi bi se njihove čete borile tudi v Evropi. — Rumunski zunanji minister Gafencu se je po obisku v Londonu odpeljal v Pariz. Na poti domov se bo ustavil tudi v Rimu, naposled pa še v Beogradu, kjer bo z našim zunanjim ministrom razpravjal o beneškem in berlinskem sestanku. — Angleži se trudijo, da bi za Balkansko zvezo pridobili tudi Bolgarijo; sporočili so rumunski vladi, naj prouči, ali ne bi mogla Bolgariji dati kakšne koncesije. Prav tako se pa tudi Rusija pogaja z Bolgarijo. Namestnik sovjetskega komisarja za zunanje zadeve Potemkin se je ne pričakovano odpeljal v Sofijo in se sestal s predsednikom vlade dr. Kjuševanom. — Madžarski ministri predsednik Teleyki in zunanji ministri Czaky sta odpotovala v Berlin na uradni obisk. — Kitajci so zavzeli važno mesto Nanchang v pokrajini Kiangsi, ki so jo Japonci zasedli pretekli mesec. To je največji kitajski uspeh v sedanji ofenzivi. Boji okrog Kantona se še nadaljujejo. — Italijanska vlada je odobrila nove velike kredite za oboroževanje in vpoklicala nove letnike pod orožje. — Nemški poslanik v Carigradu je postal bivši poslanik na Dunaju von Papen, stari znanec Turčije.

V Londonu se neprestano vrše važna posvetovanja. Vlada natanko

Živo kačo je imel v želodcu

Leto dni je imel v želodcu 46 cm dolgo plazilko, ne da bi bil vedel

Caribrod, maja.

To se ni zgodilo v Ameriki, niti v kakšni drugi deželi na svetu, pač pa pri nas, v vasi Iekrovcih pri Caribrodu blizu Niša. Bolnik z živo kačo v želodcu je bil šestdesetletni kmet Nika Stanković. Ne smete pa misliti, da je ta vest časopisna potegavščina, pač pa gola resnica, ki jo je na lastne oči videlo več ljudi in tudi poveljnik caribrodskorožniške stanice.

Pred letom dni je Nika začutil v želodcu čudne bolečine, ko da bi se nekaj premikalo v njem. Sprva je menil, da se je morda prehladil ali da je kaj takšnega pojedel. Nekaj dni se je postil, a bolečine so postajale vse hujše in hujše. Nika se ni mogel iznebiti občutka, da ima v želodcu nekaj živega, kar se zvija po njem, ga žre in mu povzroča hude bolečine. Domači in sosedje so se mu pa smejali, zato Nika sploh ni hotel k zdravniku, sicer pa to tamkaj tudi ni v navadi.

Nika se je prišel zdraviti z domačimi zdravili. Pil je razne odvajalne čaje, razne rože, preslično vodo, si grel želodec s toplimi obkladki in celo pustil, da ga je zdravila vaška padarica. Vse zaman. Bolečine so postajale

še hujše, tako hude, da jih je bilo težko prenašati, čeprav je bil Nika močan in pri svojih letih še korenjak.

Edino nekaj je malo pomagalo: tobak in vino. Kakor hitro je Nika spil kozareček vina ali žganja in pokadil nekaj cigaret, se je bolečina v želodcu pomirila, nič več ni plesalo in zavijalo po njem. Tako je Nika vsak dan vsaj za nekaj ur uspalaval neznanega želodčnega vsiljivca, tako se je pa tudi nehote navadil kaditi in piti. V tem letu je — sam tako pravi — pokadil in popil malone več kakor v vseh prejšnjih letih.

Zadnji čas pa tudi to radikalno zdravlilo ni več pomagalo. V želodcu je kljuvalo, zavijalo in razganjalo, da ubogemu kmetu ni bilo več živeti. Neke sosed mu je nasvetoval, naj se postil in tako pokonča žival, ki jo morebiti res ima v želodcu. Nika ga je ubogal. Dva dolga tedna se je postil, a zdravje se mu je še poslabšalo. Bolečine so postale tako neznošne, da je moral leči. Mislil je že, da se mu bliža smrtna ura.

Tudi domači in sosedje so bili mnenja, da Niki ni več rešitve. Prihajali so k njemu na dom in se poslavljali od njega, kakor da bo res kmalu umrl. Bil je suh, blede, izgaran. Te dni, ko

so že vsi mislili, da mu bije zadnja ura, si je pa na lepem zaželel mleka, ko je bil še zdrav, ga je tako rad pil. Prinesli so mu literko skodelo. Izpil ga je na dušek. Kmalu je začutil, kako se mu je pričelo vzdigovati, kakor da bi hotel bruhati, kakor da bi tisto živo, kar ga je tako dolgo mučilo, hotelo skozi usta ven. Prišel je bruhati. Kdo popiše njegovo presenečenje in grozo vseh domačih, ko se je pri ustih pokazala kačja glava. Nika je je odgriznil, poltel pa polegnil iz želodca še trup, 46 cm dolgo kačo do repa.

Bolečine so ponehale, ko da bi odrezal. Nika ni vedel, ali bi se veselil, ali čutil. Kaj takšnega še niso ne slišali ne videli. Pričeli so ugibati, kako je plazilka zašla v njegov želodec. Brzkone jo je še majhno popil z vodo, ko se je pred letom dni kopal v bližnjem potoku, ali mu je pa zlezla skozi usta v želodec, ko je z odprtimi ustmi spal na bregu. Prva razlaga je pa verjetnejša. Kača je bila prava vodna kača, sicer ne strupena, a kot goel v želodcu vsekakor neprijetna...

Zdaj je Nika že skoraj zdrav. V njegovo hišo zdaj v trumah romajo radovedneži gledat kačo, ki je zrasla in živila v človeškem želodcu.

proučuje nekatere točke Hitlerjevega govora in položaj, ki je nastal po Hitlerjevem govoru in po odgovoru Rusije na angleške predloge. Zasedal je tudi vojni svet pod predsedstvom vojnega ministra Hoara Belisha. — Madžari so zahtevali v Rimu in v Berlinu, da se jim izroči protektorat nad Slovaško. — Nemška vlada je japonski vladi predložila predlog, naj bi se protikomunistična zveza sprejemila v vojaško zvezo. Japonci so odklonili. — Na Poljskem odklanjajo vse nemške zahteve in ne mislijo nikakor popustiti. So namreč mnenja, da bi vsakršno popuščanje zahteve še povečalo.

Batov »Dom službe« dograjen

Na oglu Šelenburgove in Aleksandrove ceste v Ljubljani preseneti sprehajala sedemnadstropni, še dograjen Batov »Dom«. 214 dni so delali delavci to stavbo, ki bo krasila središče Ljubljane. Dan za dnem je bilo zaposlenih pri gradnji 80 do 90 zidarjev, da je zrasla v tako kratkem času lepa palača. Za svoje vestno in marljivo delo so bili delavci ob koncu tudi poplačani. Dobili so dvojno plačo in po par novih čevljev.

Gradnjo nove stavbe je nadziral direktor g. Kavac. Veliko hvaležnost za lepo dograjen Batov »Dom« je podjetje dolžno tudi inženirju Dedku in njegovim delavcem. Za novo stavbo so porabili 8.300.000 kg cementa, 20.000 kg železa in 3450 ton gramoz. Poslopje ima sedem nadstropij. V suterenu bodo uredili javno kopališče za 60 ljudi, skladišča in prostore za centralno kurjavo. V pritličju bo nekaj ploskve za zadane, ostali prostor pa bodo porabili za Batovo trgovino, čevljarstvo, delavnico, lekarno, slaščičarno, trafiklo in kino za 500 ljudi. V prvih štirih nadstropjih so pisarniški lokali, v petem in šestem nadstropju stanovanja za uslužbence, v sedmem bo pa kavarna s teraso. Projekt za stavbo je naredil arh. inž. Lušičič, stavbeni statik je bil inž. Jeričević, gradbeno delo je pa izvedlo podjetje inž. Josip Dedek. Za delo je bilo predvidenih 250 dni, pod-

jetje inž. J. Dedek ga je pa izvršilo prav z rekordno hitrostjo v — 214 dneh. Pri tem pa delavci niso napravili stavbe nič manj natančno in solidno. Dosežena kockina trdota je znašala 358 kil na kvadratni centimeter, čeprav je bilo predpisanih na kvadratni centimeter le 300 kil. Dograditev stavbe »Dom službe« so delavci in odlični gostje proslavili z likofom na prijazni terasi dograjenega »Doma«.

Za častnega doktorja vseučilišča v Grenoblu so imenovali beograjskega vseučiliškega profesorja Sinišo Stankovića. Prof. Stanković je že večkrat predaval na raznih francoskih vseučiliših in zlasti zbujal pozornost s svojimi razpravami o Ohridskem jezeru. Diplomsko častnega doktorata mu bodo izročili ob 600letnici vseučilišča v Grenoblu.

Eksplozija je velik kotel za ogrevanje vode v električni delavnici na beograjski železniški postaji. Eksplozija je porušila zidovje okrog kotla. Pri nesreči je bil težje ranjen delavec Miloš Božović. Kako je eksplozija nastala, še ne vedo.

Banka Baruch

11. Rue Auber, PARIS (9e)

Odpremilja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. — Vršijo vse bančne posle najkulantneje. — Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64. Bruxelles; Holandija: št. 1458-66. Ded. Dienst; Francija: št. 1117-94. Paris; Luksemburg: št. 5967. Luxemburg.

Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice.

Listek »Družinskega tednika«

Koristi opoldanske spanja

Napisal Ray Giles

Ameriški psiholog K. E. Syshoare, ki je znanosti mnogo koristil, pravi, da je bil za časa študija v Yalu podnevi pogosto zaspan. Zavodovega zdravnika je prosil za svet, kaj naj napravi proti tej slabosti.

»Kristjan opoldne nekoliko zadremaj,« mu je odgovoril zdravnik.

Četrto ure dnevnega spanja

Syshoare se je torej počasi navadil, da je vsak dan opoldne za četrto ure zadremal. In res: nič več ni bil zaspan; njegova energija se je povečala in njegova sposobnost za delo je bila vse večja. Na podlagi te izkušnje in po pazljivem proučevanju spanja, profesor Syshoare priporoča tole:

»Skrajšajte jutranje spanje in ga nadoknadite s četrto ure spanja čez dan. Četrto ure spanja po napornem dnevnem delu po jedi bo vaša sposobnost za delo petkrat povečalo bolj kakor jutranje spanje.«

Učinek na organizem

V letih, ko je krvni pritisk stalno precej visok, ko arterije niso več tak-

šne, kakor bi morale biti in ko so utrujenost, preobutljivost in živčnost pogosti pojavi, ima to kratko dnevno spanje veliko prednosti. Te prednosti so tako važne, da ne moremo preko njih. V prvi vrsti se med spanjem zmanjša krvni pritisk, zmanjša se napor arterij, delovanje srca in krvnega obtoka. V krvnem obtoku nastanejo važne spremembe, ki so za telo na moč koristne. Ze samo to, da ležemo, olajša delovanje mozga in nekih mišic, ki uravnavajo lego našega telesa. Vodoravna lega je na moč ekonomična, celo v primeri z udobnim sedenjem na naslanjaču.

Napoleon in Edison

Če se pridružite tisti množici žensk in moških, ki sleheren dan napravijo kratek izlet v delavnico za popravila, ne matere prirode, boste videli, kako odlično družbo imate. Od slavnih ljudi, ki so čez dan radi nekoliko zadremali, naj navedem Goetheja, Wagnerja, Teodorja Roosevelta poleg mnogih uglednih osebnosti iz vseh poklicev, umetnosti, obrti in industrije. V potrdilo svoje precej neverjetne trditve, da utegne tiste četrto ure dnevnega spanja nadomestiti nekaj ur nočnega spanja, bi profesor Syshoare lahko navedel dva človeka; poleg drugega sta se proslavila tudi zaradi svojega nerednega in nezadostnega spanja, to sta bila Napoleon in Edison. Ta dva znamenita človeka, sta baje spala samo štiri ure na dan. Pogosto pa gredo ljudje mimo dejstva, da sta v nado-

mestilo redno spala podnevi. Napoleon je pogosto spal kar v kočiji. O Edisonu pa pripovedujejo njegovi prijatelji, da je zaspal sredi dneva, ne glede na to, kje je bil: legal je na stol v laboratoriju ali pa kar na tla, in po kratkem spanju je nadaljeval s svojimi raziskovanji. Brez tega kratkega, naknadnega odmora, težko da bi Napoleon in Edison zdržala toliko let ob starih urah spanja na dan.

Franklin

Benjamin Franklin je navadno vstajal pred mlekarijo, delal je, pisal in študiral nekaj ur, potlej je pa ponovno legal za eno ali dve uri. Ti »dodatki« nočnemu spanju so ga, kakor je sam trdil, izredno posvežili, bolj kakor nočno spanje. Dokaz, da človek lahko živi tudi ob kratkih razdobjih spanja, imamo pri patriarhu koptске cerkve v Aleksandriji. Obredi njegove cerkve terjajo, da opravlja službo božjega podnevi in ponoči, vsake četrte ure.

Nedvomno je, da je različnim ljudem potrebna različna količina spanja. »Somnologia« zakona, to je zakona, ki bi veljal za vse ljudi, kajpak ni. Čim bolj bomo pa brskali po učinkih spanja v posameznih primerih ljudi, ki so v življenju kaj dosegli, tem preje se bomo prepričali, da je kratko dnevno spanje zelo koristna stvar.

Umetniki

Inna Clairnova, slavna ameriška gledališka igralka, prav tako kakor večina slavnih ljudi, na moč rada spi

Najnovejša poročila iz zunanje politike

Gafencu bo sklical, ko se vrne čez Beograd domov, konferenco Balkanske zveze. Na konferenci bo govora 1. o splošnem evropskem položaju, 2. o položaju na Balkanu po zasedbi Albanije, 3. o naraščanju balkanskega revizionizma in 4. o rusko-turškem predlogu za sklenitev črnomorske zveze. — Baje bo pomočnik ruskega zunanjega komisarja Potemkin, eden izmed najspodobnejših ruskih diplomatov, obiskal po odhodu iz Ankare tudi druge balkanske prestolnice.

Poljska misli baje zahtevati od Nemčije priznanje poljskega protektorata nad Gdanskom. To bi bila po poročilih iz Londona glavna misel petkovnega Beckovega odgovora na Hitlerjeve zahteve.

Slovaška naj bi prišla pod madžarski protektorat, če bi Madžari podprli nemško politiko proti Poljski. Baje sta zato šla Teleky in Csaky v Berlin. Carinska unija med Pešto in Bratislavo je po poročilih listov že sklenjena.

Italija skuša posredovati med Nemčijo in Poljsko.

Japonci so odklonili nemški predlog o sklenitvi vojaške zveze Rim-Berlin-Tokio, češ da ne bi imeli od nje nobenih koristi.

Vojaška zveza med Anglijo, Francijo in Rusijo je baje tik pred podpisom.

Med Rimom in Parizom se baje vrše zaupna pogajanja za ureditev vseh višjih vprašanj med obema državama.

Poljska ima po podatkih 1. januarja t. l. 35,1 milijona prebivalcev.

Našli so morilca, ki je umoril 16. novembra lamskega leta staro Nežo Lubbejevo z Jamskega vrha pri Ptujski gori. Tik pred razpravo proti obtožnemu 32letnemu posestniku Janezu Letonji so razkrinkali kot morilca 20-letnega Janeza Nerata. Ta je umoril Lubbejevo za 1000 dinarjev in novo obleko na prigovarjanje Letonje. Morilca so takoj zaprli.

40 let je minilo 26. aprila, odkar je umrl v ljubljanski cukrarni pesnik Dragotin Kette, star 23 let. Bil je velik umetnik, kajti že s 23 leti je zložil pesmi, ki so mu prinesle ime »drugače Prežerna«. Z njegovo zgodnjo smrtjo je zadel slovenski narod velika kulturna izguba.

Za pogozdovanje Bosne je odobrilo ministristvo za gozdove in rudnike banki upravi v Sarajevu 350.000 dinarjev. Sadike bodo nasadili okrog Sarajeva in po planini Šargan v srbskem delu drinske banovine. Pogozditev planine Šargan bo preprečila pogoste železniške nesreče, ker bo ovirala kršenje skal in kamenja.

Okrog 1500 tovarniških delavcev stavka v Slavonskem Brodu. Med stavko se preživljajo z darovi, ki jih naberejo po mestu. Športni klubi bodo priredili razne tekme in bodo s čistim dobičkom pomagali stavkajočim. Stavka bo kmalu končana, ker se bodo stavkajoči in zastopniki tovarne kmalu pogodili.

Naš cement bodo začeli izvažati v Venezuelo v Južno Ameriko. S tem bo dobila naša cementna industrija novo tržišče in se bo njen položaj nekoliko izboljšal, kajti število tržišč preteklih let je padlo od 53 držav na 30.

V Dravo je skočila 75letna Franca Šafarjeva iz Velikega Potoka pri Koprivnici. Starica je bila živčno bolna in je samomor izvršila v živčni razdraženosti.

podnevi. Vsako noč žrtvuje osem ur za spanje, poleg tega pa tiste večere, ko nastopa, še podnevi nekoliko zadremaj. To pa seveda še ne pomeni, da ji je samo ta spanec pripomogel do njegove vodilnega mesta v ameriški gledališki umetnosti.

Graham Mac Nany, ki poje v radio in v filmih, vsak večer okrog pol desete ure nekoliko zaspi preden poje. George Raft, filmski igralec, priznava, da se po svojem delu v studiu vrne strahovito utrujen domov, tako utrujen, da mora za nekaj časa k počitku.

Vstane pa tako osvežen, da se lahko vse do zore nemoteno zabava. Benito Mussolini spi redno vsak dan po kosilu. Shansy Deapyeve je vselej najprej nekoliko zaspal preden se je lotil zlaganja svojih zdravij, ki se je z njimi tako proslavil. Za svojo izredno energijo, ki ga je spremljala do visoke starosti, se ima zahvaliti, kakor je sam dejal, samo navadi, da je večkrat na dan za nekaj minut zadremal.

Poslovni ljudje

Mnogi vodilni podjetniki in industriji imajo navado, da za nekaj časa zaspe na divanu v svoji pisarni. Danes vse pogosteje naletimo na podjetja, kjer imajo nameščenci na razpolago sobe, da se opoldne lahko odpočijejo. Večini žensk, ki imajo dopolnilno delo v gospodinjstvu, kratak počitek po kosilu odlično prija. Po njem se ves dan dobro počutijo. Nekatere gospodinje celo trdijo, da se še bolj osveže, ako se slečejo in ležejo v poste-

OKVIRJI

SLIKE, FOTOGRAFIJE, GOBELINE
JULIJ KLEIN
LJUBLJANA, Wolfova ul. 4

Italijanski trimotorni bombnik je pristal blizu dalmatinske vasi Ciste. Iz njega je stopilo šest italijanskih oficirjev. Povedali so, da se vračajo iz Tirane v Milan. V megli so izgubili orientacijo in so se morali spustiti na naša tla. Bombnik je že odletel v Italijo.

500 javnih knjižnic imajo v Vojvodini. Knjižnice štejejo 155.000 knjig in okrog 45.000 članov. Vas Turija s 4000 prebivalci ima sama knjižnico, ki ima več ko 2000 knjig. Izmed tujih pisateljev ljudje najraje berejo Jacka Londona in Maksima Gorkija, izmed domačih pa Cankarja in Glišića.

Trije bratrance so se rodili v enem polnedru trem bratom Kasimu, Aliji in Avdiji Avdiću iz okolice Trebinja. Nenavaden dogodek je proslavila vsa vas.

Ciganskega kneza so si izvolili cigani v Stari Kaniži. Pri volitvi odloča tudi policija; skrbi namreč, da je ciganski knez pošteni in od nog do glave. Letos so imele volilno pravico tudi ciganke. Izbrale so si čisto drugega kandidata kakor cigani. Vendar so prodale. Cigani so izvolili za kneza konjskega trgovca Obrada Jovanovića.

4000 gadov je ujel v 15 letih mariohski kačjelovec Josip Zieringer. Kače je lovil in pripravil za šolske znanstvene in zdravstvene svrhe.

Kobila je ubila 18letnega hlapca Vida Lanca iz Sv. Vida pri Vuzenici. Ko jo je krmil, ga je s tako silo brcnila v trebuh, da mu je pretrgala črevesje na dveh mestih in je bila zaman vsaka zdravniška pomoč.

S sekro je pobila svojega brata Ferdinanda Pretola iz Slemenca pri Selnici ob Dravi. Med prepriom je sestra v razdraženosti tako močno zamahnila s sekro po njegovi glavi, da se je ves krvav zgrudil na tla. Odpeljali so ga v bolnišnico.

Zdravstveni dom je dobila Ptujška gora, kajti neznozne zdravstvene razmere so terjale tudi zdravstveno ustanovo. Okrog Ptujke uniči mnogo življenj. Zdravstveni dom posluje v poslopiju posojilnice na Ptujski gori, dokler ne bodo postavili novega lastnega doma.

Šestnajst milijonov dinarjev je podedovala po svoji botri iz Amerike revna mlinarjeva žena Marija Bosančeva iz Miškola pri Drveti v Bosni. Botra ji je pred kratkim umrla v Ameriki in ker ni imela nobenih bližnjih sorodnikov, je vse premoženje zapustila njej.

Krogla je prebila steno in ubila ženo sluge Levkovića iz Skoplja. Vojaški stražar je streljal na nekega pešca, ki se na poziv ni hotel ustavit. Ker ga ni zadela, je krogla prebila steno Levkovićeve lesene hišice in ubila nič hudega ne slutečo ženo.

Zaradi dekleta sta se dvojevala kmečka fanta Ljubiša Kurepovića in Radoslav Kamatina iz Gračca pri Vranjski Banji. Na dvojeboj ju je pozvala deklica, da bi se odločilo za močnejšega. Slabši Kamatina je pa potegnil samokres in tekmečka ustrelil. Dekle je tako ostalo samo; en ljubimec je mrtev, drugi pa sedi v zaporu in čaka kazni.

300 kil težko blagajno so odnesli vlomilci iz urada pančevske bolnišnice. Blagajno so našli drugi dan prazno in bližnji nekega vinograde. Tatovi so pobrali iz blagajne ves denar — 35.000 dinarjev.

Na 30 let ječe je obsodilo okrogno sodišče v Mitrovici brata Riesa iz Bežanije, ker sta zaklala svojega sovaščana Jovana Macuro, Friderik Riesa, ki je zasnoval umor, je dobil 20 let ječe, Filip pa 10. Vrh tega morata plačati Macurovi vdovi 22.610 dinarjev.

S skednja je pahnul svojo gospodi njo po gospodarjem naročilu za 200 dinarjev Alojz Sibanc, hlapec pri Kotnikovih v Kozjaku pri Misljinah. Kotnikova žena se je pri padcu ubila.

ljo kakor ponoči. A tudi moški, ki ima priložnost leči na naslanjač na terasi zraven svoje pisarne, kjer nanj sije sonce, trdi, da svetloba in svež zrak povečata blagodejni vpliv popoldanskega spanja.

Najprikladnejši čas so opoldanske ure

Ali je bolj spati pred kosilom ali po njem? Odgovorni činitelji se v tem ne skladajo. Toda, če zaspite po kosilu, je dobro, da se preveč ne najeste in je pretežkih jedi. Zdi se, da je najbolj pametno spati opoldne, ker se tako dan razdeli na dva dela. Kljub temu pa vidimo, da različni ljudje različno izbirajo čas počitka. Dobro je malo zadremati tudi po težkem delu, naj bo že telesnem ali duševnem, pač takrat, kadar smo utrujeni. »Spanje je« pravi slavni francoski somnolog Clapredé, »poskus prirode, ki bi nas rada z utrujenostjo prisilila, da ne bi porabili vseh svojih moči — torej, da se utrudimo poprej, preden smo popolnoma izčrpani.«

To hkrati dokazuje, zakaj je treba zvečer leči poprej, preden smo tako utrujeni, da ne bi mogli niti zaspati več ali da bi spali nemirno. Tudi po tem spoznamo, da dnevno spanje povojno vpliva na nočno spanje, ki preprečuje nakopičenje napetosti, ki onemogoča ali pa otežkoča popolno sproščenost v nočnem spanju.

Kratko spanje pred napornim delom ima prav tako mnogo pristašev. Deana je trdil, da s tem spanjem napomešča nezadostno nočno spanje. To

Zločin se je odigral že pred dvema letoma, pa so ga šele zdaj razjasnili.

Zaga je odrezala prste Strehovcu Jožefu, mizarскому vajencu iz Komende, ko je rezal deske. Dva prsta na levi roki mu je popolnoma odrezala, enega razmesarilo, palec mu je pa stroj prerezal čez pol.

Bačovo palačo v Ljubljani so zgradili delavci v 214 dneh. Vsak dan je bilo zaposlenih 80 do 90 delavcev. V pritličju zgradbe je prostor za Bačovo trgovino, čevljarstvo delavnico, lekarno, slaščičarno, trafiko in kino za 500 oseb. V prvih štirih nadstropjih so pisarniški lokali, v naslednjih dveh stanovanja za uslužbence, v sedmem je pa kavarna s teraso. V palači bo urejeno tudi javno kopališče za 60 ljudi.

Avto je trčil v kolesarko Marjeto Neratovo iz Seince ob Muri. Na pesniškem mostu v Pecnici jo je podri osebnim avtomobil trgovskega potnika Ivana Kastnerja iz Zagreba. Neratova je dobila hude rane, kolo se je pa čisto zvililo.

Prvo etnološko društvo v Jugoslaviji so ustanovili etnologi v Skoplju. Naloga društva je proučevanje narodnega življenja in običajev. Izdajalo bo svoj časopis in razne poučne spise. Za predsednika društva so izbrali vseučiliškega profesorja dr. Milenka Filipovića.

Po desetih letih je spregledal posestnik Andrija Vlatković iz Opuzena pri Metkoviću. Pred desetimi leti je oslepel, a odtlej si je zmerom izpiral oči s kuhinjskimi kamilicami. Kamilicične kope so mu spet vrnilo vid.

Najstarejši jugoslovanski golman je 56letni Alija iz Visokega pri Sarajevu. Kljub svoji starosti spremlja svoj klub na vseh njegovih turnejah in brani gol. Namesto nogometne obleke nosi bele hlače in srajco, obut je pa v bosaanske opanke.

Okrog 110.000 domačih in tujih turistov je obiskalo Južno Srbijo lanske poletje. Denarja so potrošili okrog 116 tisoč dinarjev. Turistična zveza v Skoplju bo letos izdala za turiste propekte o Kumanovu, Ohridu, Galicniku in o Vranjski in Sijerjski banji.

Novo semenišče građe v Ljubljani na zemljišču starega pokopališča pri Sv. Krištofu. Stroški zanj bodo znašali več ko 30 milijonov dinarjev.

Velika skala je padla na 31letnega delavca Franca Omeja iz Mednega. Delal je v kamnolomu Strmoce pri Litiji in se ni mogel o pravem času umakniti. Skala je Omeja pretresla možgane in mu nalomila kosti. Odpeljali so ga v ljubljansko bolnišnico.

S skednja je padla 77letna gospa Marija Zoretova, gostilničarka in posestnica iz šmartna pri Litiji. Pri padcu se je močno potokila po vsem telesu in si zlomila desno roko in nogo.

Prostovoljno je šel v smrt veliki znanstvenik prof. Umbret Girometta iz Splita. Našli so ga mrtvega na drugem vrhu splitskega Marjana. V smrt ga je poglala huda neozdravljiva bolezen.

Svojo ljubico je ustrelil pek Gjuro Capek iz Podsuseda pri Zagrebu. Bil je oženjen in je imel štiri otroke. Kljub temu je pa živel s 35letno vdovo Ljubico Juricevo. Ker nista mogla ostati skupaj celo življenje, se je Capek napil in jo ustrelil. Njegov samomor je preprečil njegov brat.

Pri belem dnevu je napadel neznan razbojnik Spilekove v Kotarjih pri Samoboru. S lovsko puško je prisilil domače, da so se umaknili. Vzel je 1200 dinarjev in pobegnil.

Brzotovorni vlak se je iztril pri progi Beograd—Kraljevo—Skoplje. Na progi se je zvalila velika skala. Zaradi močnega sunka se je vnela nafta v vagoni cisterni in goriti so začeli kar trije vagoni. Človeških žrtev na srečo ni bilo; hudo sta se pa opekla vlakovodja in sprevodnik.

je imenoval »reguliranje spanja« v svojo korist. Istega mišljenja je tudi Mac Neamy.

Nasvet za žene

Koristen nasvet za žene, katerih možje ne marajo z njimi na zabavo, češ da so preveč utrujeni in nimajo volje, da bi šli ven: če bi jaz bil žena in bi moral reševati takšen zakonski problem, bi prisilil svojega moža, da takoj, ko pride domov, nekoliko leže. Vstal bi svež in spočit.

Kratko spanje je dragoceno in ekonomično

Kako dragoceno je takšno spanje, nam najbolje dokazuje važno dejstvo, da najgloblje ne zaspijo takoj, ko ležemo. Večina ljudi se najbolje spočije, če spi tri ure. Ostalih pet ur prebijejo v lahkem snu, ki za počitek nima skoraj nobene vrednosti. Zato zasluži vso pozornost mišljenje nekaterih znanstvenikov, da se bolje naspiamo, ako spimo dvakrat po tri ure, kakor pa osem ur hkrati.

Znano je, da je najbolj zdravo spanje otrok opoldne. Verjetno je, da bodo moški in ženske, ki se bodo odsej navadili kratkega počitka čez dan, spoznali, da jim prav ta kratki spanec relativno da največ svežosti. To spanje je pa razen tega tudi ekonomično, ker je zanj potrebnih le nekaj minut. Po mišljenju strokovnjakov je to spoznanje še važnejše za ženske kakor za moške, ker so ženske bolj občutljive od moških.

Svoj muzej je uredila najstarejša mornarska organizacija na svetu, Bokijska mornarica v Boki Kotorski. Stari zgodovinski predmeti so razstavljeni v zgodovinski kotorski palači Grgurina. Muzej hrani tudi dragoceno starinsko puško iz l. 1826, ki jo je dobil za zmago nad morskimi roparji kapitan Marko Tomacovič. Tuji radi obiskujejo mornarski muzej.

Celjsko okrogno sodišče je oprostilo na dosmrtno ječo obsojenega 29letnega posestniškega sina Martina Brezovnika iz Šmartnega ob Dreti. V ječi je sedel že 4 leta zaradi umora Helene Repičeve, ki je z njo imel ljubavno razmerje. Zda so ga oprostili zaradi pomanjkanja dokazov.

Naša nova torpedovka »Beograd« je priplula iz francoskega pristanišča Nantesa v Split. Zgradili so jo v francoski ladjedelnici Ateliers et Chantiers de la Loire v Nantesu. Torpedovka ima 40.000 konjskih sil in vozi 38 vozlov na uro (morski vozeli 1852 m). Oborožena je s štirimi topovi, z dvema protiletalskima topovima, več strojnimi puškami, šestimi torpedi, minami in bombami.

Če verjamete ali ne

V Gostivarju v južni Srbiji živi kmet Džemo Ciganin, ki se že dvajset let oblači v ženske obleke. Čevlje nosi z visokimi petami, usta si maže z rdečo barvo, pričesko ima pa tudi ženska.

Mladi Ličan Petar Brakus se že dve leti preživlja tako, da potuje iz mesta v mesto, iz kraja v kraj, od ene šole do druge in otrokom pripoveduje o živeljnih gadov in nestrupenih kač. S seboj nosi majhen kovček, v njem pa okrog petnajst vrst različnih kač. Pri svojih razlagah prijema kače z golimi rokami in jih pušča, da mu lezejo po telesu in glavi. Doslej ga še nobena ni picila.

V Kosovski Mitrovici sta te dni dva muslimana sklenila kaj čudno kupčijo. Suljo Beljević, ki je bil že nekaj let dolžan Selimu Muratu dva tisočaka, je namesto denarja odstopil svojemu upniku svojo ženo. Zda so njuni računi poravnani.

Vlada na Novi Zelandiji je te dni prepovedala uvoz žab, ki veljajo za posebno slaščico. Vlada namreč ne mara, da bi njeni državljani jedli žabe.

Dve rebri si je zlomil pred kratkim neki mladi Američan, ko je svojo zaročenko preveč strastno objemal. Če verjamete ali ne, zdravnik jo je ugotovil, da ima ta mladenič sicer prav močne kosti, a kljub temu ne priporočajo preveč vročih ljubezenskih izlivov.

proti podmornicam. Prostora ima za 1210 ton. Ladjó so gradili dve leti. Zgorela je električna centrala v Bezdnu. Gasilci goreče stavbe niso mogli rešiti, požar so le lokalizirali. Ogenj je nastal najbrže zaradi kratkega stika. Škoda cenijo na dva milijona dinarjev. Centrala je bila last vrbske sladkorne tovarne.

Breskove nasade so uničili kmetje s premočnim škropivom v okolici Sumartina—Podstrane pri Splitu. Z nekim hudim sredstvom so hoteli odpraviti škito uš, ki je začela uničevati drevice. Ker je bilo pa sredstvo mnogo premočno, se je veliko dreves posušilo.

Petroleji iščejo v okolici Tuzle. Strokovnjaki so namreč mnenja, da nastane petrolej povsod tam, kjer se stikata kamena sol in premog. Postavili so že vrtnice stolpe, ki z njimi lahko vrtajo do 2000 m globoko. Doslej petroleja še niso našli.

Vso zimo sta pustila brez hrane in vode 65letnega starega Suljo iz Jezera pri Zenici njegova brezsrčna bratranca. Nekaj časa sta skrbela zanj, na jesen sta se ga pa naveličala. Zaprla

Ne samo gospa, tudi gospod

potrebuje za pomlad novo obleko in površnik. S kamgarnom in finim suknom Vas postreže popolnoma po Vašem okusu znana manufakturna veletrgovina

R. Miklauc - „pri Škofu“

Lingarjeva ulica - Pred Škofljo

Trgovina, kjer se kupuje z zaupanjem.

Ljubljana

sta ga v temno lopo in se celo zimo nista zmenila zanj. Orožniki so za stvar zvedeli in so oba brezsrčneža izročili sodišču.

Na grobu svoje ljubice sta se stepla Mitar Jovanović in Dragoljub Popović iz vasi Kamendol pri Smederevu. Oba sta prinesla na grob rože in sta hotela drug drugemu vreči cvetlice v stran. Zato eta se tako oklala z noži, da so ju morali odpeljati v bolnišnico.

Samomorilec je našel v svečinskem gozdu pri Mariboru pastirček posestnika Ferlina iz Svevine. Ko je iskal pobeglo kravo, je zagledal pod drevesom sedečega mrtvega moškega. Zdravnik je ugotovil, da si je neznanec z nožem prerezal vrat in pod drevesom umrl. Star je okrog 50 let in njegove istovetnosti še niso ugotovili.

Med prepriom je ustrelil posestnik Maks Ivić iz Zaloga pri Humu ob Soli 32letnega duinarja Ignaca Jesiha iz Poredja pri Humu. Jesih se je takoj zgrudil na tla. Odpeljali so ga v bolnišnico, kjer je pa umrl. Ivića so izročili sodišču.

S kozoletca je padel med spanjem 52letni brezposelni pek Avgust Zerjav s Teharja pri Celju. Pri padcu mu je počila lobanja in je kmalu po prevozu v bolnišnico umrl.

35letnico svojega obstoja slavi ta mesec največja in najmočnejša socialna in prosvetna organizacija naših rojakov v Ameriki. Od l. 1904. se je vpisalo vanjo 54.420 članov. Ta slovenska narodna podpora edinica skrbi za delavce in jim pomaga. Njene težnje in nazore širi dnevnik »Prosveta«.

Zanimiv muzej je uredil v svoji hiši Kasin aga Viden iz Trebinja v Hercegovini. Staro begovsko hišo je preuredil v staro muslimansko hišo. V tem svojem zasebnem muzeju je razstavil tudi mnogo starih dragocenih predmetov. Tuji kaj radi ogledujejo njegov muzej, ki je važna pridobitev tujskega prometa v Bosni in Hercegovini.

Osebnosti

Poročili so se: V Veržej: g. Viljem Hedžet in Emika Paničeva. V Ljubljani: g. Franjo Rovani, poluradnik in posestnik, in gđ. Mihaela Beletova iz Rožne doline. — Obilo sreče!

Umrl so: V Ljubljani: Marija Jamnikova, vdova žel. sprevodnika; Jurij Rapold, trafikant iz Medvoda; Lenko Oblak, cand. iur.; Franc Dhu; Marija Škerljeva, roj. Hlebševa; Margareta Podkrajškova, v Kamniku; Kunigunda Novakova, žena pekoveškega mojstra. V Ptuj: 31letni Janex Hrenko, mesar iz Mestnega vrha. V Trbovljah: Helena Orešnikova, posestnica; Josipina Kmetova, pos. in gostilničarka. V Celju: 42letna Tezija Krivčeva, pos. iz Križa pri Podredu; 45letna Amalija Jeršičeva, najemnica iz Vitanja; Sletna Rozalija Spajerjeva iz Mrzlice nad Grižami; 38letni Franc Peperko, pos. iz Dobove pri Ponikvi. V Novem mestu: Ivanka Rosenbergerjeva, posestnica. V Škofiji Luki: Peter Hladnik, preglednik fin. kontrole v pok. V Bizeljškem: Josip Janežič, veleposelnik. Na Dobrovi pri Ljubljani: Fanči Poklukarjeva, posestnica. V Podlipi pri Raki: Franc Golob, krojaški mojster. V Beogradu: Franjo Zlatnar, višji svetnik gen. dir. drž. žel. V Oplotnici pri Konjicah: 30letni Franc Dular. Na Lavi pri Celju: 37letna Pavlina Jakunova, šivilja. V Murski Soboti: 90letna Elizabeta Kočvarova, vdova po cestnem nadzorniku. — Naše iskreno sožalje!

ZRCALO naših dni

Za vsak prispevek v tej rubriki plačamo 20 din

Gospa iz sosednje hiše...

Šla sem iz mesta in srečala znano starejšo gospo iz sosednje hiše. Gospa je iz Gradca, a je že trideset let v Mariboru. Pozdravila sem jo slovenski. A na svoj slovenski pozdrav sem dobila odgovor v nemščini.

Ko sem jo pa drugi dan srečala na trgu, se je z branjevo pogovarjala po slovensko. Takoj sem vedela, da nalašč noče govoriti slovenski s tistimi, za katere va, da znajo nemški.

Če zna pa skrbeti za svoj želodec slovensko, mislim, da bi znala želeči tudi »dober dan« v jeziku države, ki jo hrani, ki daje službo njenemu možu in njenim otrokom. Sicer pa mislim, da je doba tridesetih let dovolj dolga, da se ljudje naučijo slovenščine, vsaj za silo. Priznam: lepo je, da se ljudje zavedajo svoje narodnosti, da ljubijo svoj materinski jezik, toda naj se zavedajo, da so v Jugoslaviji in da je njih dolžnost, da morajo v državi, ki nje gostoljubnost uživa in ki nje kruh jedo — govoriti tako, kakor govorimo vsi drugi.

Ali je dovoljeno?

Lepo spomladansko sonce privabi mnoge ljudi na izprehod. Tudi jaz sem se podal v naravo s prijateljem in njegovo sestro. Po lepem izprehodu smo šli v Tivoli in smo dobili še eno nezasedeno klop. Nekaj časa smo tako sedeli in prijateljeva sestra je odšla za trenutek k svoji kolegici, ki je šla mimo. Prosila naju je, naj ji ohranimo prostor, ker se bo takoj vrnila in je pustila zato tudi ročno torbico na klopi. Čez nekaj časa se nama približa elegantno obleden gospod in vpraša: »Ali je dovoljeno, prosim?« Pojasnila sva mu, da se bo takoj vrnilo dekle, ki je že prej tu sedelo. Toda gospod je vzrotil, češ, saj klopi nista plačala, tako da se lahko vsede kamor se hoče, če je le količnik prostora, in res meni nič, tebi nič sede. Mislim, če nekdo išče prostora in če se mu na vprašanje: »Ali je dovoljeno, ali smem prisesti?« ali podobno, odgovori, da je že zasedeno, da se potem oprsti in odide dalje, saj je v Tivoliju dosti klopi in dosti nezasedenih prostorov. Prizadeti

Svetla stran naše mladine

Pred nekoliko dnevi sem govoril z neko gospo. Povedala mi je tale dogodek:

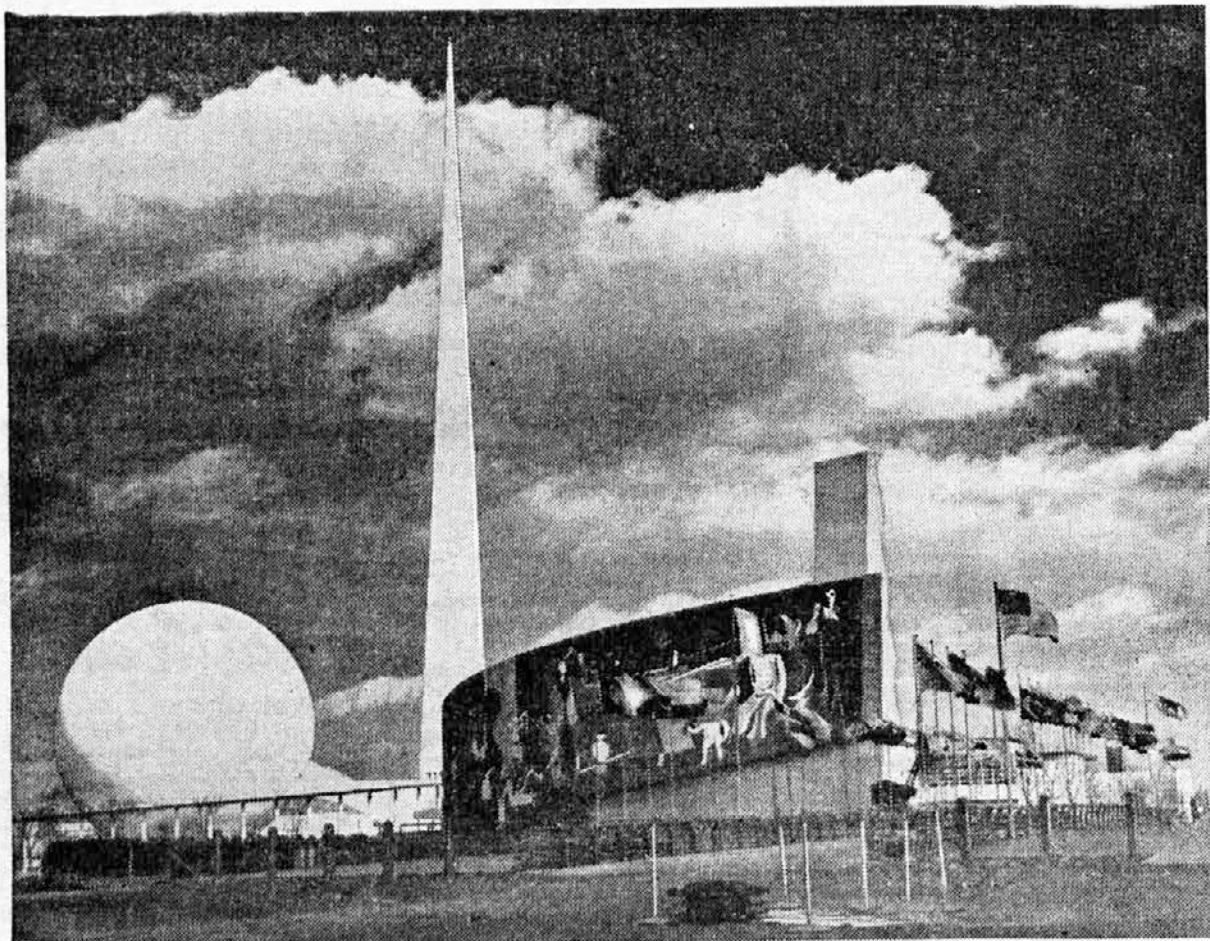
Šla je neko popoldne na izprehod z mesta proti Ježici. Ko se je na večer vračala domov, ji je nenadoma postalo slabo, tako da ni mogla več nadaljevati poti. Tedaj se je mimo pripeljal mlajši gospod s kolesom; gospa ga je zaprosila, da bi jo spremljal kos poti, ker ji je slabo. Gospod je stopil s kolesa, jo vprašal za naslov in jo spremljal več ko pol ure daleč do doma.

Ko jo je pripeljal domov, se mu je gospa lepo zahvalila in ga hotela nagraditi za njegov trud in požrtvovalnost, gospod se ji je pa zahvalil: »Oprostite, gospa, storil sem svojo dolžnost. Nagrade za svojo uslugo pa ne morem in ne smem sprejeti. Sem skavt.«

H koncu bi pripomnil še tole: vsa čast takšnim značajem, kakršne vzgaja skavtizem in želebi bi še mnogo takšnih idealnih skavtov. M. Z.

Novo odkritje! Tudi naša mama ima rada kuhinjsko čokolado MIRIM!

V nedeljo 30. aprila so v New Yorku odprli letošnjo svetovno razstavo. Na sliki: pogled na razstavišče, okrašeno z mnogimi zastavami in orjaškima simboloma tehniškega napredka, kroglo in piramido.

Prva odvetnica članica odvetniške zbornice

Renée Jardinova, ena izmed Weidmannovih zagovornikov

Pariz, aprila.

Odvetniki versajskega okraja namestajo na čelo svojega združenja izvoliti svojo odlično tovarišico gospodično Renée Jardinovo. Postala bo njihov predsednik. Pred kratkim so jo že izbrali za članico Odvetniške komore, česar ni doživela še nobena odvetnica, to je pa kajpak zbudilo veliko razburjenje nekaterih pristašev starih tradicij.

Takšna čast je pa tudi zares izredna, posebno če upoštevamo, da se še nobeni izmed starih odvetnic, kolikor jih je zdaj v pariškem okraju, ni posrečilo dobiti pravice za udeleževanje sej Odvetniške komore. Odvetnice kajpak to ovira in ne prikrivajo, da bi imele več vpliva pri podeljevanju zagovorniških mest, če bi ena izmed njih sedela v Odvetniški komori. Z zagovorom po službeni dolžnosti se namreč marsikakšnemu mlademu, neznanemu

odvetniku pomudi priložnost, da pred sodiščem in ljudmi pokaže svoje sposobnosti. Prvi predsednik odvetniškega združenja, ki si je upal izbrati odvetnico, da bi obtožence zagovarjala po službeni dolžnosti v senzacionalnem procesu, je g. Plantit. Niti malo ni pomišljal, da ne bi izbral gospodične Renée Jardinove, da je z njim vred branila večkratnega morilca Weidmanna.

Gospodična Renée Jardinova je ena najodličnejših odvetnic. Njeni sijajni zagovori so vselej izredno logični in prepričevalni. Ima pa tudi lep, prodiran in tople glas, ki se ga zna poslušati, ki z njim napravi dober vtis in naposled vselej zmaga. Sploh cela pojava te mlade odvetnice prijetne zunanosti, popolnoma odgovarja poklicu, ki si ga je izbrala. Njena pojava na sodišču — to lahko po pravici trdimo — je pravo zmagovalstvo.

Premlade plesalke so se morale vrniti iz Amerike

Buenos Aires, maja.

Evropci si predstavljajo Buenos Aires kot mesto z lepimi ženskami, ki v krasnih toplih nočeh plešejo tango in rumbo ob zvokih kitare. Romanopisci pa prikazujejo Buenos Aires kot mesto, polno sumljivih beznic, ki vanje posebni agentje izvajajo lahkomišelnice mlade Evrope.

V resnici Buenos Aires ni samo resno, temveč kar pretirano strogo mesto. Policija v tem mestu ne trpi mnogih stvari, ki jih imamo v Evropi za čisto navadne. To nam kaže primer Josephine Bäckerjeve.

Na svoji turneji po Južni Ameriki je Josephina Bäckerjeva, črna lepota dopotovala v Buenos Aires in v neki veliki kavarni nastopila s svojimi 16 mladimi in živahnimi plesalkami, po rodu Madžarkami.

Toda argentinskim sodnikom so se zdele lepe plesalke zelo mlade, celo tako mlade, da nimajo pravice nastopati, ker niso polnoletne.

Takoj so jih poklicali na policijo in od njih zahtevali dovoljenje staršev. Ker ga niso imele, se bodo morale mlade razočarane Madžarke s prvo ladjo vrniti v Evropo. Na ladji jih bodo spremljale stare dame, da bodo na potovanju pazile nanje.

Štiriletni iraški kralj Feisal se bo poročil z egiptsko princeso

London, maja.

Najmlajši kralj na svetu Feisal iz Iraka je pravkar izpolnil svoje četrto leto in še zmerom ne ve, da se je njegov oče smrtno ponesrečil z avtomobilom.

Mali kralj je vprašal svojo vzgojiteljico, kje je njegov oče. Ker mu ni mogla povedati resnice, mu je dejala, da je oče odpotoval. Mali Feisal se pa čudi, kako je njegov oče mogel odpotovati, ne da bi mu dejal »zbogom«. Čim zaslíši drdranje avtomobila, hiti na balkon ali k oknu, da bi pozdravil očeta.

Najmlajši kralj je bil zelo zmeden in prestrašen, ko je nekega dne po očetovi smrti šel mimo straže, ki je vzklíknila: »Živel kralj!« Premajhen je še, da bi razumel vse dolžnosti, ki ga čakajo.

Mnogo govore, da bo kmalu sklenjena zaroka med štiriletnim kraljem Feisalom in princezino Ferial, petmesečno hčerko egiptskega kralja Faruka.

Takšna zaroka je dovoljena pri muslimanih in oče lahko vnaprej sklene zaroko svoje hčere. Ljudstvo bo z velikim navdušenjem pozdravilo to zaroko.

Nočna dogodivščina na starem pokopališču

Pariz, maja.

Le malokateri tujec ve za zgodovinsko, prastaro pokopališče St. Vincent pri Parizu; še iz tistih starih časov je, ko je Montmartre ležal še izven Pariza. Zdaj na tem pokopališču nič več ne pokopavajo; ostalo je samo še redko obiskana znamenitost.

Pred kratkim so pokopališče obiskali štirje deželani. Ko so si ogledovali

stare grobove, so na lepem zaslišali zvonček pokopališkega čuvaja, ki je naznanjal, da so vrata zaprta. Edini

Prizor iz Gdanska: narodni socialisti korakajo mimo mestne hiše.

pokopališki čuvaj je po stari navadi takoj legel k počitku in tako so bili vsi klici prestrašenih deželanov zaman.

Zaman so nesrečneži, ki so v temi taval med starinskimi spomeniki, skušali splezati čez zid.

Na lepem se je enemu izmed njih zazdelo, da vidi duhove prihajati iz grobov in njegovega strahu so se našli tudi drugi trije. Vsi štirje so ko blazni klicali na pomoč, a šele proti jutru je njihove klice zaslišal neki zgodnji pešec. Opozoril je nanje nekega stražnika. Tudi ta ni vedel, kako bi prišel na pokopališče. Odločil se je poklicati gasilce. Kmalu nato so prišli z dolgimi lestvami. Splezali so po njih in spustili nesrečnežem vrvi. Na splošno mrtve so potegnili čez zid in jih tako rešili strahotnega jetništva. Enega izmed njih so morali prepeljati v bolnišnico za živčne bolezni, drugi trije pa zatrjujejo, da so prisostvovali groznemu »plesu duhov«, ki ga je vodil sam »satan osebo«.

Skrivnostno jezero

Milan, maja.

V Ivreji v severni Italiji se je zbralo več znanstvenikov, da bi preiskali značilen pojav. V bližini tega kraja je namreč jezero Sirio. To jezero ima to čudno lastnost, da v nekaj urah spremeni svojo sinjo vodo v živo rdečo barvo in zdi se celo, da se voda kar nekako zgosti. Znanstveniki menijo, da je ta pojav pripisovati neki neznani vrsti alg.

Nikoli se ni še nasmejela, čeprav je mlada in lepa

London, maja.

Allen Benetova, dekle, ki so jo v Ameriki menda največkrat fotografirali, je prišla te dni v London in razodela novinarjem, zakaj se na slikah nikoli ne smeje.

Njeno sliko vidiš v vseh ameriških časopisih. Čeprav je oblečena v najrazkošnejše toalete iz krzna, se njene ustnice nikoli ne smehljajo.

Biljardisti iz vseh delov Rusije so se zbrali na velikem turnirju v Lenjingu in se pomerili med seboj. Zmagal je A. Miljaev iz Moskve (na sliki).

tako si služim denar. Vsa časopisna podjetja se pulijo za moje slike. Do sedaj so me »prijeli« več ko 25.000 krat.

Čeprav pozna njen obraz vsa Amerika, za njeno ime še marsikdo ne ve. Celotno gorjo pošte dobiva na naslov: Dekletu z naslovne strani tega in tega časopisa.

Oboževalci njenih slik ji pogosto ponujajo roko in srce, čeprav je v resnici še nikoli niso videli. Vendar Allen noče pustiti svojega zanimivega poklica, ker zasluži zelo veliko, je zmerom elegantna in ker ji podjetja dvakrat na leto plačajo vožnjo z razkošnim parnikom od New Yorka do Pariza.

Allen Benetova je zdaj stara 25 let, je zelo vitka in plavalasa; pudra in liči se pa prav malo.

Živa glava na mrtvem telesu

Pariz, maja.

Član francoske akademije J. L. Bréton, sedanjí ravnatelj Odbora za iznajdbe je pred več leti obolel za neko boleznijo, ki mu je počasi popolnoma omrtvila telo. Na njegovem mrtvem telesu je živa samo še glava, ki se lahko giblje.

G. Bréton tudi zdaj še dela kakor poprej. Ves dan bere, pregleduje rokopise, načrte novih iznajdb, govori po telefonu... A vse to s posebnim »robotom«, ki ga je naredil sam. Ta priprava — g. Bréton jo ureja z usti — mu obrača liste v knjigi, odpira radio, mu podaja telefonsko slušalko in z zvonjenjem kliče njegovega tajnika. Posebna priprava za risanje je zvezana z robotom tako, da riše vse, kar želi g. Bréton.

Ali mora človek piti?

Človek vsak dan izloči 300 gramov vode, to je več kakor jo dobi vase z jedjo in pijačo. To pa zato, ker voda sestoji iz vodika in kisika. Naše telo jemlje iz trdih sestavin vodik, spaja ga s kisikom iz zraka in tako v telesu nastane voda. Na ta način napravi iz 100 gramov sladkorja, ki ne vsebuje niti kaplje vode, 55 gramov vode, iz 100 gramov suhega beljaka 41 gramov vode, iz 100 gramov masti pa celo 118 gramov vode. Razen tega pa tudi velik del trde hrane vsebuje nekaj vode.

Pri pravilni prehrani nam torej zadostuje manjša količina vode. Zejo, ki jo nekateri tako pogosto občutijo in tešijo, povzročijo v glavnem sol.

(Po »Koralle«, Berlin)

PLAČAJTE NAROČNINO!

K uvedbi splošne vojaške dolžnosti na Angleškem: novi angleški naborniki.

Priljubljeni ameriški filmski igralec Spencer Tracy s svojo ženo ob prihodu v Southampton na Angleskem, kjer namerava preživeti svoje počitnice.

Prisiljena poroka

Z mamili ga je ujela v zakonsko mrežo

Newyork, maja.

Te dni se newyorški sodišče bavi z zelo zanimivo zadevo. Dognati mora, ali je bil Stephan Lyarsky oženjen ali ne. Lyarsky tega še sam ne ve. Zato se je obrnil do sodišča.

Pred desetimi leti je prišel v Ameriko reven ko cerkvena miš v namenoma, da si bo tam pridobil premoženje. Na vse načine je skušal zaslužiti vsaj najpotrebnejše za življenje. Spočetka je bilo to zelo težko. Čeprav je bil dober kemik, nikakor ni mogel dobiti primerne službe ali pa delo, ki bi mu zagotovilo lepo bodočnost.

Nekega dne se mu je pa nasmejela sreča na kaj nenavaden način.

Ko je sedel na klopi v nekem parku, je od daleč opazil splašenega konja, kako divja v besnem diru, z ljubičkim tovorom na hrbtu, mlado, nasplo omedlelo žensko. Prestrašeni ljudje so bežali na vse strani. Ko je konj pridivil do Lyarskega, ga je ta z odločnim skokom ustavil in tako rešil jahalko zanesljive smrti. Povedal ji je svoje ime...

Nekaj dni nato se je pred njegovim siromašnim stanovanjem ustavil eleganten avtomobil. Sofer je vstopil in ga prosil, naj se odpelje z njim. Lyarskyjevo začudenje je bilo pa še večje, ko je zvedel od soferja, da ga pelje k znanemu industrijcu Ostenu Barkeru, očetu dekleta, ki jo je pred kratkim rešil. Nič manj pa se ni začudil Barker, ko je slišal, da je lepi razcapanec, ki je rešil njegovo hčer in ki mu je nameraval dati malo denarno nagrado, doktor kemije. Takoj ga je zaprosil v eni izmed svojih tovarn. Ker je mladi Lyarsky v svoji službi pokazal veliko uspehov, ga je čez leto dni imenoval za ravnatelja. Medtem se je pa med gospodično Barkerjevo in Lyarskim vnela vroča ljubezen, ki bi se kmalu zaključila s poroko. Zdaj je pa usoda pokazala svojo muhavost.

Nekaj dni pred poroko, je mladi ženin nevarno zbolel. Prenesli so ga v neko bolnišnico, pa zdravniki niso mnogo upali v njegovo ozdravljenje. Čez dva meseca, ko je naposled spet lahko zapustil bolnišnico, pa je prišlo do neprijetnega iznenadenja. Stvar se je začela takole: Gospodični Barkerjevi je njena lepa in mlada služabnica odpovedala službo in ji dejala, da se poroči z Lyarskim, ostati mora pri njem, ker se zmerom potrebuje oskrbe in ji tudi ni treba več služiti. Ta izpoved je kaj neprijetno iznenadila Lyarskyjevo zaročenko in nič manj njenega zaročenca, ker se mu še sanjalo ni, da je poročen.

Naposled so zadevo le pojasnili. Ko je Lyarsky bolan ležal v bolnišnici mu je njegova zaročenka pogostokrat poslala cvetje in slična darila po svoji služabnici. Mlada služabnica se je medtem predstavljala v bolnišnici vsem za Lyarskyjevo zaročenko, in tako so

Platinasta lisica na mednarodni newyorški razstavi

Newyork, maja.

Na mednarodni razstavi v Newyorku razstavljajo najdragocenejše in najredkejše krzno: platinaste lisice. Na svetu je, kakor trdijo, samo enajst teh dragocenih živali. Platinasta lisica je plod šestletnih poskusov na neki norveški farmi, kjer je lisice goje. Samca neke vrste sinje-sive lisice so križali s šestimi srebrnimi lisicami. Na ta način so dobili srebrnim lisicam podobne platinaste lisice. Njihova dlaka se preliva v sivkasto-sinjo barvo in se na moč lepo sveti. Kos takšnega krzna stane pet tisoč dolarjev, svojih 250.000 dinarjev.

ji celo dovolili, da je smela dalj časa ostati pri njem. Nekega dne je zaprosila zdravnika, naj ji dovoli, da se bo v bolnišnici poročila s svojim zaročencem. Čez nekaj dni so res ugodili njeni prošnji. Pol ure preden je prišel uradnik, ki bi jo poročil, je prihitela »zaročenka«, da bi vse pripravila za poroko. Ko je ostala v sobi sama, je dala Lyarskyju namesto zdravila, ki ga je zahteval, neko mamilo. Uradnik, ki je prišel za tem, ni ničesar zapazil. Nerazumljivi odgovori »zaročenca« mu niso bili mar, ker so mu pred tem povedali, da je težko bolan in da komaj govori. Poročil ju je po vseh pravilih. Zdaj bo sodišče odločilo, ali bo zvita služkinja ostala gospa bogatega tovarniškega ravnatelja, ali bo morala v ječo zaradi sleparije.

Dve nagi deklici sta razdelili Newyork v dva tabora

Newyork, maja.

Pred nekaj dnevi je neko ameriško filmsko podjetje nalepilo po najpomembnejših ulicah ameriške prestolnice lepake, ki so pri enem delu meščanov zbudili navdušenje, pri drugem pa strahovito zgrižanje.

Na lepkih sta bili naslikani dve nagi dekletci. Pred lepaki je prišlo med meščani pogosto do hudih preprirov.

Moralisti so trdili, da je razkazovanje narih ljudi na najživahnejših ulicah, pa čeprav samo otrok, zelo nesposobno in da ruši moralo. Drugi tabor je bil pa mnenja, da takšne slike nikakor ne morejo škodovati morali; narobe: takšne slike na javnih mestih lahko samo koristijo.

Naposed so začeli tudi newyorški listi pisati o sporni reklamni in tudi ti so se razdelili v dva tabora. Duhovi so bili tako razvneti, da je bilo pričakovati prav resnih sporov.

Prepirom je nazadnje napravila ko-

nec neka daktilografinja, ki je pred nekaj dnevi vložila tožbo pri državnem tožniku, tožbo zoper lepake z nagima dekletcema. Za obtožnico je zbrala nekaj tisoč podpisov. Državni tožilec je zato odločil, da omenjeno filmsko podjetje v bodoče ne sme lepiti lepakov s takšnimi slikami.

Posledica tega je bila, da so se drugi dan po odloku državnega tožila pojavili vsi lepaki z istimi slikami. Razlika je bila le v tem, da sta imeli deklici nalepljen kos sinjega kartona, izrezanega v obliki kopalnih hlač.

Če plesalki izgine poslednji pajčolan...

Pariz, maja.

Članice baleta velike pariške opere imajo dovoljenje, da v prostem času nastopajo tudi na drugih odrih, po plesiščih in varietetih. Tudi gospodična Odette Melmatova je plesala po raznih pariških nočnih zabaviščih, da si je zaslužila zase in za svojo rodbino toliko, da je lahko dostojno živeła.

Nekaj noči je plesala v nekem nočnem zabavišču skoraj popolnoma naga. Na sebi je imela le prozoren pajčolan. Pred nekaj večeri je pa ta pajčolan na lepem izgubil, ravno ko bi morala plesalka na oder. Ravnatelj lokala jo je toliko časa priganjal, da se je naposled vdala. V zadnjem trenutku se je odločila, da bo brez pajčolana odšla na oder.

Po predstavi jo je pa zapekla vest. Ravnatelj lokala je tožila, ker jo je prišla, da je šla na oder naga. Zdaj zahteva za odškodnino 4500 frankov.

Pedeset mater je pohitelo na pomoč novorojenčku

London, maja.

V angleškem mestu Exbridgu je pred kratkim ženska bolnišnica poklicala po radiju tamošnje matere, naj pridejo s svojim mlekom na pomoč novorojenčku, ki se je rodil silno slab in je nevarnost, da bo umrl, če ne dobi potrebne hrane. Za štiri minute nato sta prišli v bolnišnico dve materi in ponudili svoje mleko, pol ure nato jih je bilo pa že pedeset. Otrok je bil rešen in zdaj je popolnoma zdrav.

Najdebelejši zakonski par na poročnem potovanju

London, maja.

Pred kratkim so Londončani doživeli nenavadno senzacijo. Z neko ladjo sta prispela iz Avstralije na Angleško zakonca Wordlova, da bi v Londonu preživela medene tedne. Zakonski par je zbujał upravičeno pozornost. Oba zakonca skupaj tehtata nič več in nič manj ko 350 kil in veljata za najtežja zakonca na svetu.

Kajpak so se že prvi dan znašli v hotelu, kjer sta se nastanila, tudi dopisniki skoraj vseh londonskih listov. Barney Wordl je pozdravil časnike s temile besedami:

»To je najino prvo in zadnje potovanje. Zeliva le, da bi se srečno vrnila domov!«

Torej poročno potovanje najtežjega zakonskega para na svetu nikakor ni poteklo v zadovoljstvu; narobe, bilo je polno raznih nepričakovanih muk in težav.

Prva težava je doletela zakonca že na ladji. V robeni kabini ni bilo postelje za Barneya Wordla. Za njegovih 220 kil so pripravili v kadlinem salonu nekakšen divan; na njem je debeli potnik prespal 21 noči. V marsikateri prostor na ladji Barney Wordl še ni mogel iti, ker so bila zanj vrata dosti preozka.

Njegova žena je komaj prišla v svojo kabino, a le s pomočjo dveh sobaric. Prav tako sta ji morali pomagati iz kabine.

V Londonu zakonca nista mogla obiskati niti enega gledališča, ne kina, ker za nju ni bilo odgovarjajočih mest. Noben sofer ju ni hotel sprejeti v svoj avto, a ker tudi v tramvaj nista mogla in tudi ne v avto ali železnico, sta morala g. in ga. Wordlova hoditi po mestu peš.

To so bile vse težave, ki zanje najdebelejši par na svetu še vedel ni. Zato sta se zdaj odločila ostati v Londonu samo nekaj dni, da se bosta odpočila, potem se bosta pa vrnila domov, kjer so vrata dovolj široka, postelje pa narejene nalašč za težak zakonski par.

ASPIRIN
TABLETE
v novem
zavrtku od »celofana«
pri prehladu, reumi, hripi in
groznici.

»Raj na zemlja« na Havajskih otokih

Honolulu, maja.

Doris Duke Cromwellova, najbogačja ženska na svetu bo kmalu končala gradnjo svojega zasebnega raja na Havajskih otokih, nedaleč od Honoluluja.

Svojo prekrasno vilo je s svojim močnem krstila »Shangri La« po filmu »Izgubljeno obzorje«. Velikarsko betonsko hišo obdajajo okrog in okrog palme. Okrog sto palm so v tem več hektarjev obsežnem vrtu osebnost nasadili člani družine Cromwellove. Vendar ima ta velika hiša vsega skupaj le pet sob; tu prežive Cromwellovi vsako leto štiri do pet mesecev.

Doris Duke je podedovala težke milijone po očetu, nekdanjem kralju tobaka. Te milijone troši tako, da pri- naša v svojo vilo, menda je raj na zemlji, najdragocenejša stvar iz vsega sveta. Njena miramornata vrata se odpirajo s pritiskom na električni gumb, a posebna skakalnica, postavljena ob morju, je pripravljena tako, da se dviga in spušča prav tako s pritiskom na električni gumb. Z graditvijo svojega razkošnega bazena je morala Doris Duke čakati več ko eno leto, da jo izprosi lastne mestne občine za odobrenje.

Lepa lastnica tega raja na zemlji nosi na ribolovu obleko, v kakršno se oblačijo domačini in prav tako tudi njen mož.

Pogumna žena rešila svojega moža

Kairo, maja.

V bližini Kaira se je pred kratkim pripetila tragična nesreča; neka mlada žena je pri tem pokazala nenavaden pogum, a ga je morala žal plačati z življenjem.

Neki mladi zdravnik se je peljal v svojem avtomobilu in ga sam krmaril. Žena je sedela zraven njega. Pripe- ljala sta se v bližino nekega prekopa in avto je zašel na spolzka tla. Na lepem se je prekucnil v jarek. Ženo je vrglo iz avtomobila na cesto, kjer se je močno ranila. Kljub temu se je poslednjimi močmi privlekla do moža in ga rešila iz oklepa. Ostal je namreč med krmilom in sedežem in se ni mogel niti gnaniti. Kmalu so oba prepeljali v bolnišnico, kjer je pa pogumna žena poškodbam podlegla zaradi prevelike izgube krvi.

ČUDNI LJUDJE • ČUDEN SVET

Ali je lasulja del obleke? O tem bi se dalo razpravljati. Vsekako je bil neki angleški vojak v svetovni vojni mnenja, da je lasulja del obleke. V bitki je namreč lasuljo izgubil, potem je pa pri vojaški upravi zahteval novo, kakor zahtevamo plašč ali čepico. Gospodje pri upravi kajpak še zdaleč niso bili itega mnenja. Vnel se je prepir, ali je lasulja del obleke ali ne. Ta polemika je bila tako srdita, da je trajala dalj časa kakor svetovna vojna. Naposled si je menda moral vojak, tedaj že civilist, sam kupiti lasuljo, ako ni maral hoditi plešast po svetu.

Ali veste, kakšni dežniki so bili v modi v 17. stoletju? Neki italijanski zgodovinar poroča, da so njegovi so- meščani nosili za zavarovanje pred dežjem neke posebne priprave iz kovinastega ogródja in strehe, sestavljene iz gostih slamnatih bilk. Evo pobude za moderne dežnike iz barvaste slame; menda ne bi bili napak, toda ali bi nas varovali pred dežjem, je drugo vprašanje.

Najzanimivejše drevo imajo najbrže v Nubiji v Afriki. Je to velika, košata drevo, znamenito po tem, da — poje. Kakor hitro potegne veter, zazvene v vrhu drevesa čudne, otočne melodije, kakor nežni glasovi flavte. Domačini imajo to drevo za sveto in

pravijo, da pod vsakim listom takšnega drevesa počiva duša umrlega človeka in poje. Znanstveniki so kajpak drugega, manj poetičnega mnenja. Pravijo, da drevo, poje zato, ker neke žuželke zvrtajo v njegove liste neštetu majhnih luknjic, skozi nje vleče veter in kakor pri piščali povzroča nežne zvoke.

Cesarica Jožefina, žena Napoleona I., je posebno ljubila parfum, pripravljen iz muškata. Svoje obleke, svoje robčke in perilo je zmerom skrbno odišavila s tem parfumom. Ko so te dni v Parizu na neki dražbi prodajali nekaj predmetov, ki jih je v svojem življenju uporabljala ta lepa cesarica, so odprli tudi dve stekleničici za parfum. Za čudo, še zmerom sta pronicave dišali po muškatu. Starinski vonj, star komaj 140 let, pa še ni nič v primeri z dišavo, ki ni izgubila svojega vonja 2.500 let. Pred kratkim so namreč v bližini Delfov v Grčiji izkopali grob, star okrog 2.500 let. V njem je bilo žensko truplo, okrašeno z raznimi dragocenostmi. Med njimi je bila tudi dragocena škatla za puder. Ko so jo odprli, je bil puder v njej nepokvarjen in še prav tako lepo dišeč kakor pred 2.500 leti. Tudi svojevrsten rekord.

Ali ste že kdaj pomislili, kam dajo na primer stare ladje? Ali ste že

kdaj pomislili, da se vsaka ladja ne potopi, ne razbije ob pečinah in ne zgori, kakor to beremo v časopisih malone vsak teden? Nekateri ladje imajo srečo do konca svojega življenja, a le malo je takšnih. Med njimi je imela posebno srečo angleška trgovska ladja »Indijski cesar«, kajti na vseh svojih, več ko dva milijona kilometrov dolgih potovanjih, se ni niti enkrat najmanj poškodovala. Na neki vožnji med Liverpoolom in Newyorkom je v enem samem dnevu srečala 85 ledenih gor in niti v eno ni trčila. Mornarji so krstili to ladjo za »ladjo s peklensko srečo«. Zdaj so jo po 25 letih vožnje vzeli iz prometa.

Te dni so pariški listi objavili smrtne gospe Dele Platojeve iz Epi- gnala. Kdo je bila ta žena? Bila je po vsej Franciji znana, ker je nosila brke in dolgo brado. Bila je lastnica majhne kavarne v nekem trgu ob vogoški meji. Njena kavarina je bila kajpak zmerom polna, saj je bila bradata ženska prava senzacija, ki si jo je ogledal vsakdo, ki je prišel v ta trg. Gospa Platojeva je bila pa sicer zelo skrbna gospodinja, vesela in dobrodušna. Ni čudno, da je do- čakala visoko starost 75 let. Brado in brke bi si kajpak lahko brila, a bila je na ta čudni božji blagoslov celo ponosna in si je oboje skrbno nego- vala.

Novela „Družinskega tednika“

KLOBUK

Napisal H. Zetterstroem

Predvečerašnjim je bilo zelo vetrovno vreme. Veter mi je odnesel klobuk z glave, s čimer je jasno dokazal svoje zasluge za mojo modistiko. Med dvanaestimi v šestih urah sem stala v Karlovi ulici in čakala na tramvaj, ko se je zgodba začela. Klobuk mi je odletel z glave in zaplesal v smeri proti Karlovemu trgu. Obstala sem, se sama pri sebi smehljala in si mislila:

»Sijajno! Zdaj bo imela vsaj moja okolica kaj početi! Zdaj se bo začelo, kakor se to običajno začne. Vsi ljudje, kar jih je na ulici, bodo začeli teči za klobukom, tekmovali bodo, kdo ga bo ujel in naposled ni ga bo prinesel mladenci, ko puran rdeč od prizadevanja. Se poprej, preden mi ga bo s poklonom izročil, ga bo pa skrbno osnažil. Takšni so pač Stockholmcami. Samo trenutek potrpljenja! Klobuk bo že sam od sebe prišel. Niti ne gani se, da ne zmešaš niti!

A živa duša se ni zmenila za moj klobuk. Vsi so ga gledali, in ga pu- štili, da ga je veter nesel dalje. Čemu

neki ta zadržanost? Ali klobuk more- biti ni dovolj fin? Prištni borsali- no je. Ali pa morebiti ni več do- stojno, teči za plešočim klobukom? Najbrže je kdo trdil, da to ni lepo.

Tako sem torej začela sama teči za klobukom. Seveda imam doma še več klobukov, a bilo bi vendar razsipno klobuk kralko in malo pustiti, da ga odpiha veter. In človek tudi ne more hoditi okrog razglaš, če ni tako re- koč nekoliko ekscentričen. In jaz prav zanesljivo nisem. Tako sem torej te- kla za klobukom. Ko sem tekla, sem si mislila, da mora biti pač smešno, gledati človeka, ki takole teče za klobukom. Prav rada bi vedela, kakšna sem jaz. Ali tečem po Widejevi, Zan- drovi ali pa morebiti po Engdahlovi metodi? Za te gospode bi bila kajpak zabava teči za klobukom. Rekli bi, da je to prilika za telovadbo.

Klobuk se je kotilil dalje, jaz sem pa tekla za njim. Mislila sem si, kako nespametna sem bila, da sem kupila ta klobuk. Saj je bilo povsem odveč.

Doma imam še dva, ki se nikoli nista tako nesramno vedla kakor tale. Saj to sploh ni klobuk; to je kolo. Odpela sem si jopico in sem poslala k vragu svoj trdi ovratnik. Z njim vred pa tudi podveze, ki so popuščale in hlačni gumb, ki mi je pravkar odletel. Tekla sem čez neki park. Trava je bila mehka. Neki stražnik me je videl, a ni ničesar dejal. Očitno je opazil, da nisem pišek. Klobuk se je pa med- tem kotilil dalje in je v Sibilini ulici začel kar dirjati. Mislila sem si: če tečem mimo njega in ga sredi ulice e. trežem, ga lahko ujamem. Dobra misel! Pospešila sem tek. Napela sem mišice, kolikor sem mogla. V tistem trenutku je pridrvel tramvaj. Klobuk mi je letel nasproti.

Srečni slučaj: klobuk hodo povozili. Tožila bom upravo električne želez- nice. Povrniti mi bo morala škodo. Dobila bom nov klobuk. Pravico imam do tega. Na lepem je pa klobuk zavlil s tira in se kotilil v drugo smer. Uprava električne železnice se je iz- mazala, jaz sem pa tekla dalje. — Srečni slučaj št. 2: prvega paglavca, ki sem ga srečala, sem prosila, naj na- mesto mene teče za klobukom. Pa- glavci tako dobro tečejo. Se srečnejša misel: obljudila sem mu pet in dvaj- set erov za njegov trud. Takrat je prišel drug deček iz šole, na drugi strani ceste.

»Če tič — globoko sopihanje — »pri- nesel klobuk, — spet sopihanje — »dobiš pet in dvajset erov!«

»Pedeset erov hočem!«
Takšna je mladina! Današnja, na- dobudna mladina. Materialistična, su- rova, samoljubna! To pa tudi ne gre, da bi morala biti odvisna od takšnihle paglavcev. Sama bom ujela svoj klobuk. Samo pogum! Klobuk je zavlil v Vojasniško ulico. Haha! Tam ni velra. Tam se bom moral ustaviti. Nogo bom postavila nanj, ne, obe nogi, in bom stala na njem pet minut, dokler ne bo miroval. Čisto miroval.

Klobuk se je kotilil okrog svetil- nika. Neverjetno! Ali ga motor žene? Ravno ko je hotel drugi okrog svetil- nika, sem mu prekrizala pot. Med mo- jima nogama mi je ušel na hodnik in se tam ustavil. Utrujena sem se na- slonila ob svetilnik, gledala za klobukom in si mislila: Ko si nastopil svojo bedasto pot, si bil rjav. Zdaj si pa črn. Slabo pomemajo v tej okolici. Priročila se bom pri družbi čestnih pometačev. Pisala bom higienskemu zavodu in obini.

Pobrala sem klobuk. Saj prav za prav ni bil moj. Bil je čisto tuj klobuk, ki ga se nikoli v svojem življenju ni- sem videla. Črn klobuk. Petnajst mi- nut sem torej tekla za tujim klobu- kom. Bog ve, koliko časa se je že kotilil po mestu, zdaj ko se Stockhol-

čanom ne zdi več dostojno tekati za tujimi klobuki. Morebiti je že vso zi- mo letal okrog brez glave. Ubogi, stari klobuk, brez glave, brez kljuke v predsohi. Spustila sem ga spet na tla in gledala za njim, kako je krenil v Poveljniško ulico in izgubil.

Najela sem taksi in se odpeljala domov. Če bo kakšen Stockholmcian, in sicer takšen, ki ne pobira tujih klobukov, srečal moj klobuk kje v pred- mestju, naj ga v mojem imenu po- zdravi; sporoči naj mu, da sem se vrnila k svojemu staremu pokrivalu. Ta prav za prav tudi kdaj odleti z glave, kakor znajo pač vsi klobuki, vendar lepo mirno leži na ulici in čaka, dokler ne pridem do njega in ga pobrem. Pa čeprav to traja ne- kaj trenutkov. Borsalini pa izvirajo iz Italije. Zato so zame preveč tem- peramentni.

Neredna stolica

upliva na ves organizem.
Dobrosredstvo za odva-
jati, ki zanesljivo deluje
in ima prijeten okus, je

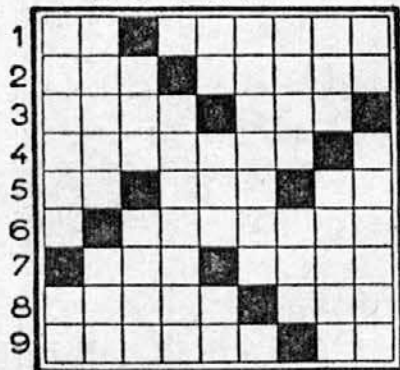
DARMOL

Darmol dobite v vsaki lekarni

Križanka in uganke: KAKO BI BILO LEPO NA SVETU...

KRIŽANKA št. 13

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Pomen besed:

Vodoravno: 1. kvarta; priprava za določevanje smeri neba; 2. ali; knjigovodski izraz; 3. način zidanja; oblika vode; 4. šport; 5. kemični znak za iridij; prav nič priden; narobe; 6. rudnina; 7. del rudnik; prislov; 8. obrtnik, ruska utežna mera; 9. star močan možak; egiptski bog.

Navpično: 1. kamenina; prislov; 2. hrvatski parlament; del posode; 3. del živalskega telesa; nočna ujeta; 4. sibirsko mesto; 5. član; sladka jed; pogojnik; 6. oseba iz »Zlatoroga«; 7. obluba; del živalskega telesa; 8. zmazla voda; geološka doba; 9. okrajšava za atmosfero; električni tečaj.

ČRKOVNICA

A S L A M A O
D A B E S E B
I N A P R D O
R Z N Z A A J
P A R P N I E
I T S O D I N

PREMIKALNICA

KOMENTAR
OKROGEL
RUDNINA
STALAGMIT
LJENIN
ANATOLIJA

Te besede premika tako, da dobiš v treh zaporednih navpičnih vrstah hrvatsko reko, hrvatsko mesto in kraj na Primorskem.

POSETNIKA št. 14

S. PREK

MOČILNIK-KORANA

Kaj je ta gospod po poklicu?

MAGIČEN KVADRAT

1. A A A A E
2. E E E H I
3. I N N N O
4. O R R T V
5. T T V V Z

Iz teh črk sestavi besede naslednjega pomena: 1. plemič; 2. žensko ime; 3. glas; 4. del celote; 5. ime filmske igralkice.

Besede se berejo enako v navpičnih in vodoravnih vrstah.

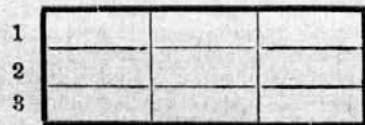
DOPOLNILNICA

SESONSKUVEUPAAGKSOOSAL

DANATATASAADTTDI DEARAG

Namesto zvezdic vstavi prave črke, da dobiš v navpičnih vrstah besede, v srednji vodoravni pa neko vprašanje.

MAGIČNA ZLOGOVNICA

V mrežo vstavi zloge besed, ki pomenijo: 1. sočen sadež, 2. orodje, 3. postrežnika.

Besede se berejo enako v navpičnih in vodoravnih vrstah.

Rešitev ugank iz prejšnje številke

Križanka: Vodoravno: tl, Medana, Ada, Pilat, mlo, a. o. g., Alabama, Ra, Eva, or, plenica, url, tren, hrust, Ant, Biskra, A. A. — Navpično: Tamar, Hristo, Botev, Idila, url, Ala, Prus, obelisk, ep, dve, tr., diamant, aloa, ira, pag, ocena, atmosfera, Franta.

Posetnica: Tovarniški delovodja.
Premikalnica: Tirana — Vaiona — Kavaja.
Črkovnica: V vsaki vrsti vzameš najprej prvo in zadnjo črko, potem drugo in predzadnjo, nato pa še srednjo in dobiš: Lastna hvala se pod mizo valja.

Magičen kvadrat: Rakek, Adana, Katon, enota, Kanal.

Dopolnilnica: Josip Stritar.
Star napis: Dve piki za vsako besedo ti kaže, da je treba pri vsaki besedi vzeti prvi dve črki, pa dobiš: Besede rode samo besede.

...ako ne bi tašče postrani gledale snah in narobe. Ne vem, zakaj večja nekakšno nepotrjeno pravilo, da mora med taščami in snahami vladati prepir ali pa vsaj nesoglasje. Poznam snah, zelo simpatične, pridne, dobre, s svojimi taščami se ne razumejo. In ironija je prav v tem, da so tudi te tašče dobrodušne, prijazne in simpatične, samo svojih snah ne morejo trpeti. Zakaj? Točno tega ni mogoče povedati, menda je to že tradicija, in sicer prav neumna tradicija. Vsaka snaha in vsaka tašča naj se potruji, da bo prelomila to nespametno tradicijo in da bo po svojih močeh pripomogla k boljšemu razumevanju z obeh strani.

...ako se može ne bi vtikali v kuhinjske zadeve. »Dušen krompir ne dušiš tako, ampak tako. Solato ne belimo s kisom, ampak z limono. Nikar drobnjaka ne devaj v jajčno omako! Juho je treba dalj časa kuhati.« Itd. Koliko dobrih nasvetov, še predobrih! Marsikatera žena bi dala leto svojega življenja, ako mož ne bi kar venomer vtikal nosu v lonce. Iz takšnih kuhinjskih radovednežev in svetovalcev se na stara leta prav radi razvijejo kuhinjski godrnjači, ki so prava družinska nadloga. Zato, ljubi može, ostanite pri svojih pisarnah, strojih in moških debatah, kuhanje pa prepustite svojim boljšim polovicam!

...ako bi se zakonci vendar že zavabili, da je zelo nevarno bezati v družinske razmere svojega zakonskega druga ali družice. »Kako mi je zoprna tvoja sestra, prava lenoba!« »Tvoji bratje niso nič boljši, vsi imajo že okrog treh križov, službe pa še nobeden!« »Le molči, ali ima mogoče tvoj oče službo? Rajši poseda po kavarnah!« »Drži jezik za zobmi, znano je, da je vse tvoje sorodstvo za v koš!« Itd. itd. Ljuba zakonca! Menda se nista poročila z vsem sorodstvom, ampak sama med seboj. Zato bo za družinski mir najboljše, ako pustite drug drugega nesrečno sorodstvo pri miru in se vse bolj zanimata zase in svojo družino.

...ako ljudje ne bi bili tako sebični. Kar koli storimo napak, vselej zvalimo krivdo na drugega. Zmerom smo prvi sami, potlej šele drugi. Do neke meje je to pravilno, ako postane pa le preočitno, presebečno, potlej je vse prej, ko upravičeno. Skušajmo se vzgajati tako, da ne bomo zase prvi mi sami, pač pa naši bližnji. Tudi svoje otroke vzgajamo tako. Čut za samohranjo je v vsakem človeku itak tako zelo razvit, da izpodriva vsa druga plemenitejša čustva, zato se nam ni bati, da bi zato morda v življenju manj imeli in uživali ko drugi. Naši užilki pa ne bodo tako sebični, pač pa plemenitejši in višji.

...ako bi vsakdo najprej pometal pred svojim pragom. Potlej res ne bi bilo več obrekovanja, govoric in jezikov. Verjemite mi, pred vsakim pragom je še toliko smeti in navlake, da ima vsak dovolj dela, ako hoče, da je njegov prag zmerom čist.

...ako se ljudje ne bi veselili ob nesrečah drugih ljudi. Škodoželjnost je ena najgrših človeških lastnosti, a prav v današnjem času se je zelo razbohotila. Posebno vam, drage matere, polagam na srce: vzgajajte svoje otroke tako, da jim bo tuja

nesreča prav tako važna kakor lastna. Nikar jim ne dajajte slabega zgleda s svojo škodoželjnostjo, pa če se vam zdi še tako upravičena. Ako vam je ta ali oni katerikrat kaj slabega privoščil, bodite vi plemenitejši od njega in mu ne privoščite nesreče. Nesreča že tako sama prerada pride.

Saška

Nega las pri otrocih

Naravne otroške kodrčke lahko za zmerom obdržimo

Majhni otroci imajo večina lepe svilnemehe lase. Vsaka mati se veseli tega prirodnega daru in nehoti si misli: le kako bi mu mogla ohraniti te lepe lase in njih prelepi lesk? Ta želja pa ni neizpolnljiva. S pravilno in redno nego ne ohranimo samo prirodne lepote las, temveč pripomoremo, da postanejo lasje še lepši.

Predvsem moramo vedeti, da so zdravi, močni, mehki in svetli lasje odvisni od otrokovega zdravja. Torej je treba posebno paziti na otrokovo zdravje, potem se šele posvetiti negi las.

Otrokom ne smemo umivati glave s trdo vodo in ostrim milom. To bi lahko škodovalo še nežni mladi koži, vrhu tega pa se naredi od trde vode in ostrega mila na glavi prhljaj, ki najbolj škoduje lasem. Grobi glavniki in ostre ščetke prav tako niso priporočljivi za otroške lase.

Tudi gladke lase dojenčka lahko škodamo, če z njimi pravilno ravnamo. Kodre moramo zvijati takoj od začetka, ko ima otrok še prve, mehke laske. Tedaj moramo lase z mehko ščetko ščetkati navzgor in jih tako nalahno pustiti — nikdar torej ne smemo česati las trdo ob glavi.

Dojenčke kopamo vsak dan in jim vselej tudi umijemo glavo. Po vsaki kopeli moramo lasišče tretji s konci prstov, namazanimi z mandljevim oljem. Potlej zavijemo lase v kodrčke. Tako se bodo lasje, ki še rastejo, radi kodrali.

Vzrok slabih las je pogosto slab krvni obtok v lasišču. Zato moramo navaditi otroke že od mladega, da si vsak dan s svojimi prsti sami masirajo lasišče, prav tako, kakor so navajeni sami umivati si zobe. Potlej bo-

ČIST BEL OBRAZ

v 10 dneh z uporabo FEMINA
krema proti PEGAM. Suha ali
mastna 20 - din. Po povzetju
pošilja:
PARFUMERIE BALOG — STARI BEČEI,
Dunavska banovina.

do imeli zanesljivo lepe lase, tudi ko bodo veliki.

Otroka mora striči dober frizer. Priporočljivo je, da si umijejo otroci, ki niso več dojenčki, glavo enkrat na teden.

Vsak otrok bi moral imeti svoj glavnik in ščetko za lase. Oba naj bi opral vsak drugi dan v mlačni milnici.

Kadar dopušča vreme, naj bo otrok gologlav tudi zunaj, da se lasišče zvetri, kolikor je treba. Otroci ne smejo nikoli nositi tesnih čepic in klobukov, ker bi si s njimi lase pokvarili in bi jih pobojevala glava.

Naša kuhinja

Kaj bo ta teden na mizi?

Jedilnik za skromnejše razmere

Četrtek: Jetrne zlivanke, slaninski cmoki, solata. Zvečer: Ocvrta jajca s polento, kava.

Petek: Fižolova juha, ocvrte ribe, solata. Zvečer: Zdrobov narastek, mleko.

Sobota: Golaž s krompirjem, krompirjevi zrezki, solata. Zvečer: Polpeti, krompirjeva solata.

Nedelja: Goveja juha z zdrobom, telečji zrezki, cvetačna solata, praženi žličniki. Zvečer: Govedina v solati, trdo kuhana jajca, sirov zavitek, čaj.

Ponedeljek: Zelenjavna juha z rižem, srce v omaki, krompirjev pire. Zvečer: Mlečni močnik.

Varujte svoje zdravje s tem, da skrbite za

redno
stolico.

Jemljite dnevno po jedi 1 do 3 Leo-pilule, ki Vam pomagajo do lahkega in prijetnega odvajanja.

Oglas reg. pod Sp. br. 069 od 28. X. 1938

Leo-pilule

Svetel kostim za naša dekleta iz kockastega krila in svetle jopice, ki nekoliko spominja na uniformo. Pos ebno se poda mladim dekletom.

Torek: Telečja obara z zdrobovimi cmoki, čebulna omaka, pražen riž. Zvečer: Hrenovke, krompirjeva solata.

Sreda: Goveja juha s kašo, ocvrta govedina, špinata, krompirjev pire. Zvečer: Pečenjak z malinovo polivko.

Jedilnik za premožnejše

Četrtek: Riževa juha, telečji kotleti s praženim krompirjem in špinato na francoski način. Zvečer: Zrezki z ocvrtimi jajci.

Petek: Lečna juha s krompirjem, ribji ragu, rozinov zavitek z vanilijevo polivko. Zvečer: Kremove palačinke, kompot.

Sobota: Zdrobova juha, grški zrezki, kisl zelena s krompirjem, biskvitni zavitek. Zvečer: Mozgov žepki.

Nedelja: Goveja juha s piškotnim ponvičnikom, pljučna pečenka, pečen krompir, cvetačna solata, čokoladna torta. Zvečer: Nadevana jajca z gnjato, mešana solata.

Ponedeljek: Telečja obara z maslenimi rogljiči, ocvrta morska riba, solata. Zvečer: Pražena jetra.

Torek: Fižolova juha s svinjino, pražene svinjske ledvice z zdrobovimi cmoki. Zvečer: Sirov narastek.

Sreda: Goveja juha z ohrovtovim ponvičnikom, govedina z rižem in vinsko omako, sirove rezine. Zvečer: Prepražena gnjat s pečenim krompirjem in berivko.

Pojasnila:

Špinata na francoski način: Dobro izbrano špinato skuham v vodi, vzemi jo ven in seekljaj. Do mehkega jo skuham v goveji juhi in pretlači skozi

sito. Odišavi z nekoliko drobno sesekljane čebule, materino dušico, drobno sesekljanim drobnjakom, muškatom, soljo in poprom in dodaj za jajce svežega presnega masla. Na mizo jo postavi vročo z ocvrtimi jajci in gnjato.

Mozgov žepki: Skuhaj nekoliko več ko pol kile krompirja in ga pretlači. Napravi testo kakor za cmoke. Razvaljaj ga pol centimetra na debelo in razreži v štiriglate krpe. Nadevaj jih s temle nadevom: telečji mozek prepraži na masti z nasekljanim peteršiljem, poprom, soljo. Na vsako krpo položimo kavno žličko tega nadeva in dobro stisni. Ocvrli jih na vreli masti in jih daj na mizo s kakšno omako.

Nadevana jajca z gnjato: Trdo kuhana jajca olup in razpolovi. Rumenjake zmešaj z nasekljanim drobnjakom, soljo, poprom, muškatom in nekaj žlicami sveže smetane. S to zmesjo iznova napolni jajca in jih stisni. Ovij jih z rezinami gnjati, zavij z nitjo in vrzi v vrelo mast, kjer se naj nekaj minut popeko. S solato jih postavi na mizo.

Ali pričeska vpliva na razpoloženje?

Neka psihologinja trdi: »Da.«

Amerika je, kakor veste, zemlja vseh mogočih in nemogočih čudes, a to, o čemer bomo zdaj govorili, je nad vsemi dosedanjimi. »Izpremenite pričesko« — svetuje namreč gospa Leila Canterbury ženskam in moškim, ki se čutijo ponizane, ki so nervozni, ki nimajo uspeha v poklicu in imajo strah pred življenjem. Več sto pacientov gre vsako leto skozi ordinacijo gospe Canterburyjeve. Vsakomur psihologinja svetuje isto in, kakor sama trdi, s popolnim uspehom.

»Najboljša osvežitev za utrujene ali izčrpane je sprememba pričeske,« je pred kratkim izjavila gospa Canterburyjeva v nekem intervjuju. Nov koder ali nova preča na človeka tako učinkujeta, da spremenijo svoje gledanje na svet. Če vsak dan vidi v zrcalu isto pričesko, človek iz navade pri tem napravi iste gibe in ima iste misli. Sprememba česanja pa človeku da novih misli, ponosen dvigne glavo in spet ga obide veselje do življenja.

Da je njena metoda res učinkovita, je psihologinja navedla primer neke učiteljice glasbe. Pred kratkim je prišla k njej in jo prosila za pomoč; rekla je, da ne more spati, da jo zapušča njeni učenci in se je izogibajo njeni znanci in prijatelji. Psihologinja ji je svetovala, naj si ostriže lase, naj si da napraviti trajne kodre in lepo pričesko. In kaj se je zgodilo? Čez nekaj tednov je psihologinji sporočila, da spet dobro spi, da ima dosti novih učencev in da jo prijatelji in znanci pogosto obiskujejo.

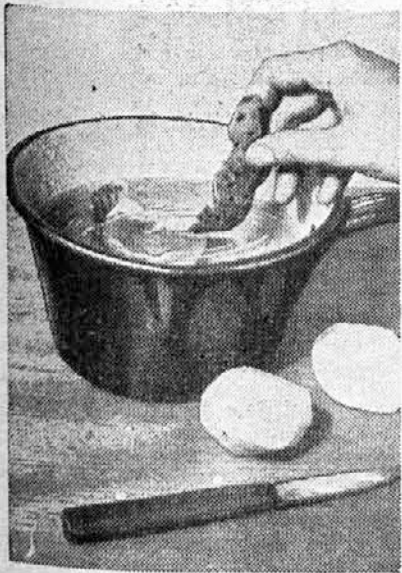
O moških pa pravi gospa Canterburyjeva tole:

»Moški se vse prepogosto predajajo nenavadnim mislim in problemom. Eden mojih pacientov je opazil, da njegova žena zvestobe ne jemlje prav natanko in da njegovi predstojniki v službi ne verujejo dosti v njegove sposobnosti. Čisto drug človek je pa postal, ko sem ga poslala k frizerju, da mu je napravil iz njegovih resastih las lepo pričesko. Da, da, jaz že vem, kaj govorim,« je končala gospa Canterburyjeva in se pogladila po svoji kodrasti glavi, ki je bila včasih tudi povsem gladka.

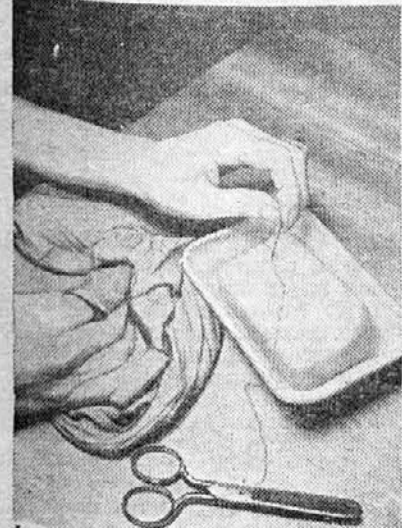

Pomlad 1939. predstavlja tale sija-jen spomladanski plašč, pošit z nizkim krznom, in klobuček z drznim petelnjim peresom. Lahko si mislite, kako je dama ponosna, kadar gre takole oblečena na spomladanski sprehod.

Praktični nasveti

Ce se vam je v kozi nabrala obloga apnenca, vam priporočamo, da jo napolnite z vodo in krompirjevimi olupki in dobro prekuhajte. Potlej boste obloge z lahkoto odstranili.

Ce morate šivati trdo ali gosto tkanino in šivanko le s težavo vlečete skozi, potlej naj nit teče čez milo. Učinek bo presenetljiv.

Zaloga jajc za zimo.

Mnogo denarja si prihranite, a imate tudi pozimi vedno okusna jajca. Garantol se ne strdi, zato lahko jajca tudi naknadno dolagate. Uporabljajte torej

Garantol

V Garantolu se ohranijo jajca več kot eno leto.

Po trudapolnem delu — zabava in razvedrilo v »Družinskem tedniku«!

Jajca so odlična in zdrava hrana

Treba jih je znati jesti

Jajca spadajo med najzdravnejša živila. Kljub temu jih pa nekateri podcenjujejo in jih uporabljajo samo takrat, kadar jih ravno morajo; to se pravi, kadar ni drugega za v lonec in so trgovine že zaprte. To je pa do celja napačno. Jajce ni samo pomožno živilo v človeški prehrani in tudi ne samo kakšen dodatek — ker ga uporabljamo za mešanje testa — temveč je važna, nenaдомestljiva, zdrava hrana, vredna, da je vsak dan na mizi.

Kot koristna hrana, ki skrbi za našo zdravje, je tudi nasitljiva, okusna in dobra. Zato jo moramo jesti čim več. Pri nas uporabljamo največ kokošja jajca, ker so najcenejša in najboljše. Kokošje jajce je težko približno 50 gramov; od tega je lupina težka 5 gr, rumenjaki 15 gr, 30 gr pa beljak. Jajčna lupina je iz kalcijevega karbonata in je propustna.

Skozi propustno jajčno lupino prodira zrak in s tem pogosto tudi klice različnih nalezljivih bolezni. Ko zdrava kokoš znese jajce, je jajce popolnoma zdravo, brez slehernih klic, kljub temu pa lahko pozneje opazimo v njih klice nevarnih in nalezljivih bolezni. Prav zato ni odveč, če gospodinje pazijo na to, ali kupijo sveža jajca. Kontrola pri tem pa ni težka.

Izkušena gospodinja dobro ve, katera jajca so sveža, katera pa ne. Stara jajca, že okužena s klicami, so kajpak cenejša, zato se jih nekatere gospodinje polakomnijo in tako prinesejo domov klice nevarnih bolezni.

Jajčni rumenjak ima največ hranljivosti. V kokošem jajcu je 7 gr beljakovin (14%) in 5 gr masti (10%). To se pravi, da majhno jajce človeku več koristi kakor obilnejša in izdatnejša hrana.

Po svoji hranljivosti je jajce prav toliko vredno kakor 100 gr mleka 40 gr mesa ali 30 gr kruha. To nam dokazuje, kako je to neznatno živilo koristno za našo prehrano.

Kakor smo že omenili, je najvažnejše, da je jajce sveže. Kako boste pa ugotovili, da je jajce res sveže? Jajce dajte v desetodstotno slano vodo. Sveža jajca se potopijo na dno, stara pa ostanejo na površini vode.

Ce se hoče gospodinja prepričati, ali je jajce staro, pokvarjeno ali celo že klopoteč, naj ga podrži proti svetlobi. Če v njem ni kakšnih motnih pik, je jajce zdravo.

Danes je znano že več načinov, kako jajca ohranimo sveža in hranljiva in jih obvarujemo bacilov. Jajce dalj časa ohranimo zdravo, če ga namažemo s čistim voskom ali s svinjsko mastjo. Lahko ga damo tudi v apneno mleko ali pa v vodeno steklo, ki ga dobimo v lekarni ali drogeriji.

Presna jajca, kdor jih lahko uživa, so še odličnejša hrana kakor kuhana. So na moč lahka in človeka osveže. Presna jajca lahko osolite in s kruhom je odlična jed. Mehko kuhano jajce je precej težka jed. Trdo kuhano je pa, če ga jeste v majhnih kosih, dosti lažje prebavljivo kakor mehko kuhano.

Kako spleteš moderen spomladanski kostim

Danes pa nekaj za vas, draga bralca. Vemo, da si že dolgo želite takle pleten kostim. Prišli smo vam na pomoč. Sami dobro veste, kako praktičen je, še dosti bolj kakor športni kostim iz volnene tkanine. Krilo lahko nosite posebej s kakšno čedno bluzo, jopico pozimi pod plaščem in drugo krilo zraven, ali pa kako drugače, saj je toliko možnosti. Skratka, tako vam bo prav prišel, da vam ne bo nikoli žal truda in dela, ki ga boste vanj položili.

Zanj potrebujete 1 kilo volne. Barvo in debelino si boste pač sami izbrali. Barvo si boste izbrali takšno, kakršna prevladuje v vaši garderobi, ali pa nasprotno, a skladno. Debelina volne je odvisna od tega, kako boste kostim nosili. Za pomlad in jesen, ali pa za zimo. Posebno prav vam bo prišel za pod širok športni plašč. Pletli boste s pletilkami št. 3.

Za prednji del krila nasnujete 54 cm. Potlej pletite: 17 petelj desno, 2 levo, 8 desno, 2 levo, 14 desno, 2 levo, 8 desno, 2 levo in 17 desno. Kakor vidite, prideta skozi vso dolžino krila dve progi. Tako pletite 50 cm visoko, potlej pa takole snemajte: na vsake tri vrste na vsaki strani po eno petljo, in sicer 25 cm visoko, dokler ni del širok 40 cm.

Za zadnji del krila nasnujete prav toliko kakor za prednjega. Ko boste napletli 50 cm visoko, snemajte na vsako drugo vrsto po eno petljo na vsaki strani, in sicer prav tako 25 cm visoko, dokler ne boste dobili širine 38 cm.

Za desno stran jopice nasnujete 12 petelj. Deset vrst pletite desno. Dodajate in snemajte takole: na desni strani dodajte na vsako drugo vrsto po eno petljo, in sicer v višini 12 cm. Ko boste pa napletli 5 cm, pa na levi strani na vsako tretjo vrsto snemajte po eno petljo, do višine 15 cm. Vzorec pletite takole: ne glede na snemanje in dodajanje po prvih desetih vrstah gladkih petelj pletite 7 desnih, 2 levi, 8 desnih, 2 levi, naprej pa desne petlje. Ko boste na desni strani snemali, bo prišlo v začetku kajpak manj desnih. Teh 12 petelj ostane nespremenjenih do srede rokavne odprtine, kjer nekoliko zasukate navzven. Glejte kroj! Po zadnjem dodajanju na desni strani, napravite prvo gumbnico, in sicer tako, da snemate 4 petlje, nazaj grede jih pa spet podpletite. Ostalih pet gumbnic boste pletli na vsakih 7 cm.

Po prvih 15 cm ste prišli do pasu. Odtod dalje na levi strani dodajate na vsakih sedem vrst po eno petljo, dokler ni del širok 25 cm. Pri višini 38 cm začnite snemati za rokavno odprtino, in sicer: najprej 4 petlje, potlej 2 petlji in 5 krat po eno petljo. Ko boste zaključili zadnjo gumbnico, začnite dodajati za reverje. V vsaki vrsti nasnujete po eno petljo, do 14 cm visoko. Ko bo rokavna odprtina 18 cm visoka, boste 11 cm petkrat sneli za ramena. Rever pa snemite hkrati.

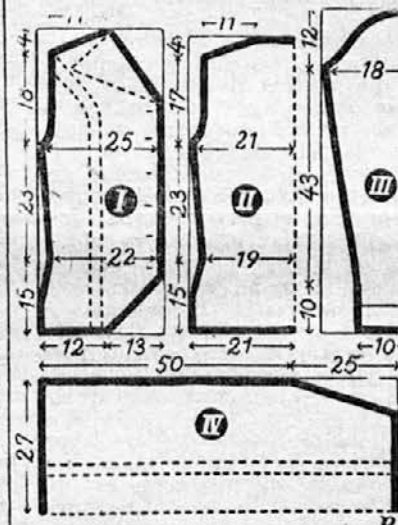
Levo stran jopice delajte prav tako kakor desno, kajpak v obratni smeri in brez gumbic.

Za hrbet nasnujete 42 cm in pletite gladko. Na vsaki strani pa na vsake tri vrste snemajte po eno petljo, in sicer 10 cm visoko. Pri višini 15 cm morate imeti 38 cm širine. Potlej pa na vsakih 11 vrst dodajate po eno petljo do 23 cm višine. Rokavno odprtino napravite takole: snemajte 3 petlje, dve petlji in 5 krat po eno pet-

ljo. Potlej pletite 17 cm naravnost. Za ramena boste 1 cm sneli petkrat, ostale pa hkrati.

Za rokava nasnujete 20 petelj, pletite 10 vrst desno, potlej pa gladko. Od 10 cm dalje dodajte po eno petljo na vsaki strani na vsakih pet vrst. Ko je rokav dolg 53 cm, snemajte ta-

kole: najprej na vsaki strani po 4 petlje, potlej po 3 in naposled po dve. Ostalo pa v vsaki vrsti po eno petljo, dokler jih ni 18, ki jih snemite hkrati.

Vse dele lepo napnite in z vlažno krpo polikajte. Močno sešijte. Okrog pasu krila prišijte trd trak in patentne gumbce. Sešijte tudi rokava in jih prišijte k jopici. Naposled vse še enkrat polikajte, posebno po roboh. Gumbce prišijte iste barve ali pa nasprotno. Srečno roko pri izbiri in delu!

Iz Pariza nam poročajo

Letos poleti bodo posebno v modi svetli plašči. Sicer smo prejšnja leta že pogosto videli svetle plašče, a v tolikšnem številu, kakor jih bomo videli letos, še nikoli. Te plašče nosimo letos na temne obleke. Pogosto je plašč na primer bel z rdečimi progami, obleka je pa temnoredča. Takšne barvne sestave bodo posebno v modi.

K vsaki obleki bomo nosile rokavice. K večernim oblekam rokavice iz čipk in tilla, brez prstov, kakršne so nosile naše matere pred vojno.

Čipkasta pentlja je najnovejši okras modernega klobuka. Ako je na klobuku čipkasta pentlja, kajpak ne potrebuje nobenega drugega okrasja, tenčice pa sploh ne.

Cenjene bralke prosimo, naj nam oprostite, ker smo članek »Lepota in moda v New Yorku« zaradi preobilice gradiva odložili za prihodnjo številko.

Monogrami — entel — ažur
gumbnice — gumbi — plise
fino in hitro izvrši

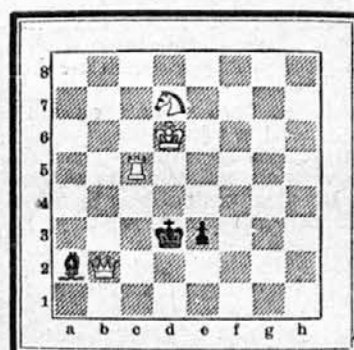
Matek & Mikeš
LJUBLJANA, Frančiškanska ulica

Vezenje perila, predtisk ženskih
ročnih del

ŠAH

Problem št. 43

Sestavil Johannes Oehquist (1893)

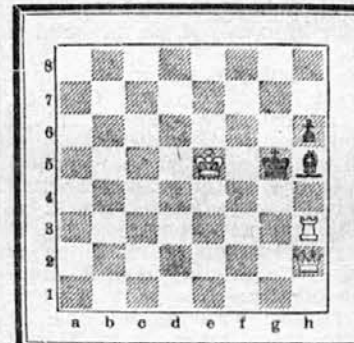

Mat v 2 potezah

(B 60)

Problem št. 44

Sestavil S. Loyd (1881)

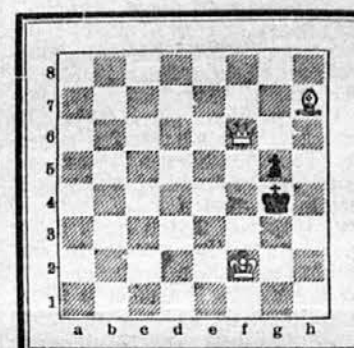

Mat v 2 potezah

(B 24)

Problem št. 45

Sestavil J. Abbott (1875)

Mat v 2 potezah

(B 9)

Kratka partija št. 16

(Varšava 1934)

Beli: Przepiorka Črni: N. N.

1. e2—e4	c7—c6
2. Sb1—c3	d7—d5
3. Sg1—f3	d5×e4
4. Sc3×e4	Le8—f5
5. Lf1—d3	

Ta poteza ni v navadi, ker zastavi pot kmetu na d, a tu je umestna. Lc1 more priti brez izgube tempa na b2.

5. Dd8—d5
Prezgodaj stopa dama na plan. Pravilno bi bilo e7—e6.

6. Dd1—e2 Sb8—d7
7. c2—c4! Dd5—e6

Na Da5 sledi 8. Se4—d6 šah, Ke8—d8; 9. Sd6×b7 šah.

8. Sf3—d4! Črni se vda.
Na De6—g6 sledi 9. S×f5, D×f5; 10. Sd6 šah.

(Komentar H. Ranneforth.)

Rešitev problema št. 39

1. Kb3—c4	Kb7—b6
2. Dh2—h7	Kb6×a5 ali e6
3. Dh7—a7 mat ali Ta5—a6 mat	

1.	Kb7—c8
2. Ta5—a7	Kc8—d8
3. Dh2—h8 mat.	

1.	Kb7—c6
2. Ta5—a7	Kc6—b6 ali d6
3. Dh2—c7 ali h6 mat.	

Rešitev problema št. 40

1. Kd1—e1	g5—g4
2. Se2—g1	g4—g3 ali Kh4—g3
3. Sg1—f3 ali Df5—f2 mat.	

1.	Kh4—h5
2. Se2—f4 šah	Kh5—h6 ali h4
3. Df5—g6 ali h3 mat.	

Rešitev problema št. 41

1. Dg8—d8	Kb4—a5 ali a4
2. Tc7—c4 mat	
1.	a6—a5
2. Dd8—h4 mat.	

Rešitev problem št. 42

1. Kf3—g3	Kf5—g5
2. Sf4—h5	Kg5—f5
3. Sh5—g7 šah	Kf5—g5
4. f2—f4 mat.	

1.	Kg5×h5
2.	Kh5—h4
3. Kg3—f4	
4. Te6—h6 mat.	

Praktična popoldanska obleka, z jopico pa lep kostim. Obleka je od bokov dalje nagubana, jopica je pa podložena s pikčasto svilo, ki se ujema s široko pentljo na klasičnem slamniku. Tvorivo obleke in jopice je sinje barve.

Kadar ima slavna filmska igralka Lillian Harveyeva prosto, se najprej poda na svoj vrt, kjer goji razne cvetlice. Spomladi so trate njenega vrta sinje in bele in rožnate od krokusov. Nežna Lillian je med njimi kakor cvetlica med cveticami.

Naš Kotiček

Prispevke v tej rubriki honoriramo, in sicer prvega z din 50—, naslednje z din 20—. Rokopise naslovite na uredništvo »Družinskega tednika« (Naš kotiček) Ljubljana, poštni predal 345. Rokopisov ne vračamo.

MOJA SESTRICA

Štiri leta staro sestro imam. Ljubko, s plavimi lasi in rdečimi lički. Na vrtu ima svoj kotiček, kamor hodi vsak dan zalivat cvetlice. Včeraj je pa deževalo. Toda ona je kljub temu vzela »kanglico« in si natočila vode. Stopila sem k njej in ji rekla: »Pa vendar ne boš šla danes zalivat cvetlice, ko dežuje?« »O, saj bom vzela dežnik,« se je moško odrezala.

F. T.

POMLADNE MISLI

Šla sem preko polja in sama židana volja šla je z menoj.

Zbogom poti temačne, zbogom, misli mračne, pomlad je tu!...

Tam pa v daljavi sinji, ko mesec v pustinji je vstala bridkost.

Vse nebo je pregrnila, moja duša jo je pila in jokala je...

Tatjana

Trohico optimizma ljubi moji!

Cesa ne smeš nikoli reči:

- »Tega ne bom nikoli dosegel!«
- »Nimam sreče!«
- »Smola se me drži!«
- »Kaj takšnega se lahko samo meni zgodilo!«
- »To življenje ni zame!«
- »Hripa? Zanesljivo jo bom dobil!«
- »Ni mi usojeno, da bi bil srečen!«
- »Nihče ni tako nesrečen kakor jaz!«
- »Ta pa zna!«
- »Nič se ne čudim, da mu vse uspe.«

* Film v nekaj vestah

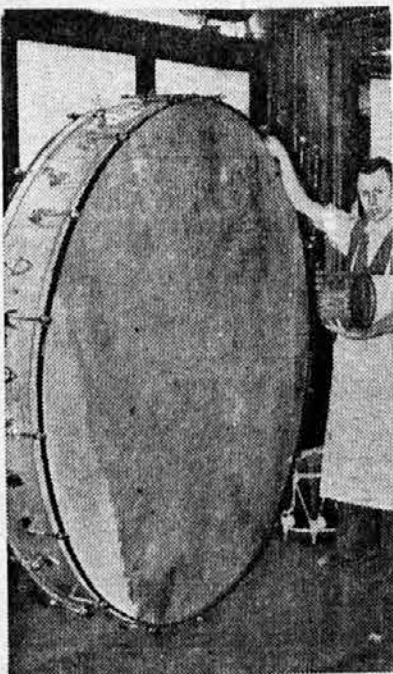
Joan Crawfordova se je te dni uradno ločila od svojega moža Franchota Tona. Na sodišču je izjavila, da je zelo vesela, ker je spet svobodna, da bo pa s svojim nekdanjim možem ostala v prijateljstvu.

Lillian Harveyeva bo igrala v francoskem filmu, in sicer vlogo neke angleške pevke, ki je njega dni zmešala glavo komponistu Schubertu. Lillian bo v tem filmu plesala in pela.

Priscilla Lanova, ena izmed treh ljubkih sester Lanovih, bo zdaj nastopila v ameriški verziji nemškega filma »Episode«, ki je v njem igrala glavno vlogo ljubka Paula Wesselyjeva.

Fred Astaire in Ginger Rogersova, slavni ameriški plesni par, sta letos nastopila zadnjič skupaj, in sicer v filmu »Musical«. Odslej bosta nastopala vsak zase in vsak pri svoji filmski družbi.

Najnovejši film Danielle Darrieuxeve »Družtev ob zori« ni dosegel tistega uspeha, kakor so pričakovali. Ta film je zrežiral igralkin mož Henry Decoin.

Velikanski boben, ki so ga dali v Londonu napraviti nalašče za Verdijevo opero »Macbeth«, da bo njen glasbeni učinek čim večji. Boben ima premer šestih čevljev in so zanj skoraj celo leto iskali dve dovolj veliki kravji koži.

Tole prebereš v eni minuti

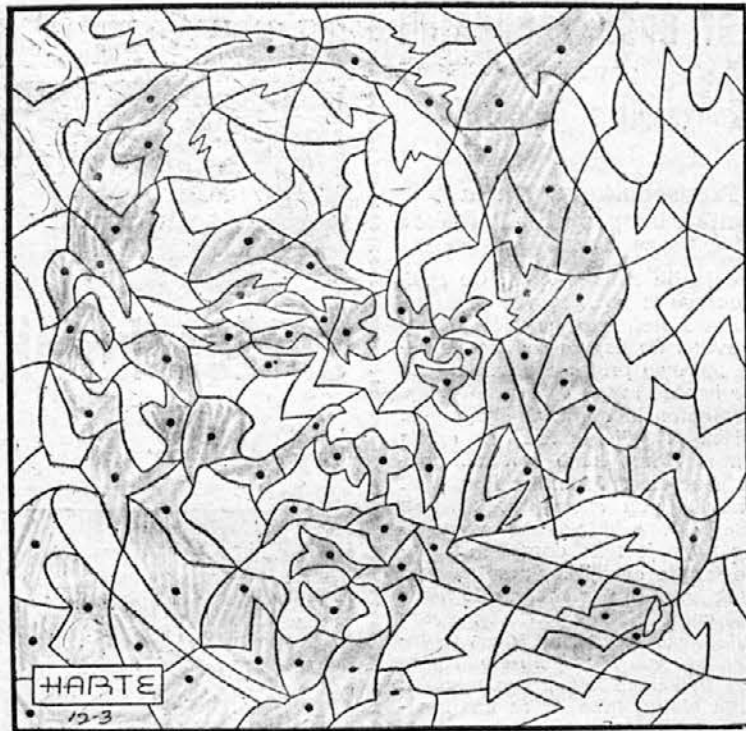
V tej minuti v Združenih državah:

- ...zboli en človek na raku;
- ...vlomita dva vlomilca;
- ...se zgodi 20 nesreč, ki povzročijo za 90.000 din škodo;
- ...se rodi pet ljudi, dva pa umreža;
- ...ustavijo enega avtomobilista zaradi pijanosti;
- ...potuje trinajst potnikov brez vozniških listov;
- ...izgube Američani 30 golfskih žogic, petdesetkrat vržejo karte, in porabijo za 150.000 din bencina;
- ...izdajo za blazneže okrog sto tisoč dolarjev;
- ...povzročijo ogenj za 30.000 din škodo;
- ...se dva para poročita;
- ...gre v kino osem tisoč ljudi;
- ...vžgo Američani milijon vžgalic, stolčijo 200.000 žogic za ping-pong in pojedjo 5000 kilogramov kruha;
- ...jih stane nahod okrog 100.000 dolarjev;
- ...steče po mednarodnih kablilih 320 brzojav;
- ...pojedjo Američani 250.000 kilohrane.

In minuta je minila!

Na veliki newyorški svetovni razstavi bodo obiskovalci poleg drugih lepih umetniških zbirk občudovali tudi tale kip, izklesan na čast amerškemu kmetu.

Izpolnjevanke

Počrni vsa polja, označena s piko, in si oglej nastalo sliko!

Spodobi se...

Žlica, nož in vilice

Večkrat vidim v kakšni restavraciji moderne požiralce nožev. Ljudi, ki ne vedo, da nož ni za v usta.

Vsako izmed treh jedilnih orodij ima svoj namen, svoj strogo določen delokrog. Z žlico zajemaš. Z njo torej jemlješ iz skodel, ješ juho, tako da žlico nosiš k ustom in ne narobe.

Z vilicami nabaš. Držiš jih v levi roki. Z njimi tudi razpolavljaš cmoke, testenine, krompir. Z vilicami in žlico zajemaš solato.

Z nožem režeš. Samo režeš! Nož je oster, zato ga ne nosi v usta. Režeš pa samo tiste jedi, ki jih z vilicami ali žlico ne moreš razpoloviti. Bog ne daj, da bi torej z nožem rezal cmoke!

Po jedi položiš nož in vilice vzporedno na krožnik, na desno stran. To pomeni, da si sit. Če pa želiš še jedi, nož in vilice na krožniku prekrizaš.

Žlica, nož in vilice so jedilno orodje, zato ne žvenkljaj z njimi in se ne igray pri mizi kakor otrok. Kajpak jih pred jedjo ne čisti v namizni prt, ne v restavraciji in ne v gosteh. To je že storila v kuhinji snažilka jedilnega pribora.

Malenkosti, porečete. Da, malenkosti, ki jih na marsikateri požiralec nožev še zmerom ne ve.

Nemški kancler Hitler je v svojem petkovem govoru izjavil, da je odpovedal pomorski dogovor med Nemčijo in Anglijo iz leta 1935. Kakšen dogovor je bil to?

Nemčija se je nasproti Veliki Britaniji obvezala, da bo gradila samo toliko vojnih ladij, da bo njih število v primeri z novimi britanskimi vojnimi ladjami kakor 35 : 100. Nemčija je s tem priznala britansko premoč na morju, v zameno ji je pa Velika Britanija priznala letalsko premoč. Pogodbenici sta izhajali s stališča, da mora Anglija obvladati velikanški kompleks morja, a Nemčija je v prvi vrsti prizadeta na kopnem. Toda kljub sorazmerno nizkem odstotku pomorske tonaje ni Nemčija nikdar dosegla dovoljenih 35 odstotkov; zaradi pomanjkanja denarja in surovin je zgradila v teh štirih letih samo 17 odstotkov britanskega pomorskega programa.

Nemški kancler Hitler je zahteval priključitev Gdanske (Danziga) Nemčiji. Kdaj je Nemčija izgubila Gdansk in zakaj Poljaki ne pristanejo na njegovo vrnitev k rajhu?

Gdansk je versajska mirovna pogodba leta 1919. proglasila za svobodno mesto pod varstvom Zveze narodov. Če bi ga Nemčija do bila nazaj, bi bila Gdinja, edino poljsko morsk pristanišče, v primeru vojne brez sleherne pomena za Poljake in Poljska bi bila spet odrezana od morja. Ozemlje Gdanske šteje 966 km² s 400.000 prebivalcev.

Kancler Hitler je v petkovem govoru zahteval tudi vrnitev kolonij. Ali veste, katero kolonijo je Nemčija imela pred vojno in čigavo so danes?

V Afriki je imela Nemčija Togo (57.000 km²), Kamerun (790.000 km²), Zahodno Afriko (535.000 km²) in Vzhodno Afriko (995.000 km²) z vsega skupaj 114 milijona prebivalcev. V Aziji: Kijau (552 km², 195.000 prebivalcev). V Polineziji (otočje med Južno-vzhodno Azijo in Avstralijo): Maršanski, Karolinski, Marshallsko otočje, Novo Gvinejo in Bismarkovo otočje, otočje Samoa in Ga'ao (vse skupaj ca. 245.000 km² s 650.000 preb.). Vse nemške kolonije skupaj so merile 2 milijona 952.600 km² in šteje 12.200.000 ljudi.

Vel. Britanija je rjeni domovni so dobili 78,5 odstotkov nekdanjih nemških kolonij (Zah. in Vzh. Afriko, del Toga, del Kameruna, Novo Gvinejo in Bismarkovo otočje ter Samoa). Francija je dobila 19,5 odstotkov (del Toga in Kameruna), Belg. ja 17,5 odstotkov (del Vzh. Afrike), Japonska 6,25 odstotka (Karolinske, Marshallsko in Maršanski otočje in Galaos).

Spomniti velja, da je nemški kolonijski minister izjavil še l. 1918, t. j. pol leta pred koncem vojne, da bo Nemčija, če zmagaa, zahtevala samo v Afriki ves južnozahodni del celine, t. j. 10 milijonov km²! (Vsa Afrika meri 30 milijonov km²).

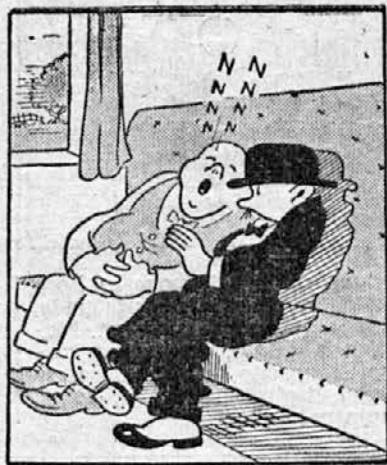
Kaj je »poljski koridor«?

Ozka proga ozemlja ob spodnji Visli; po njem ima Poljska zvezo z morjem. Prebivalstvo koridora je mešano; toda celo po nemški statistiki šteje nemški govoreči živel na vsem ozemlju, ki ga je Nemčija po versajski pogodbi odstopila Poljski (46.142 km²) tri milijone 850.000 preb., komaj dobro tretjino (1.364.000) celotnega prebivalstva. (Gl. Volks-Brockhaus 1934, str. 3.)

Če Vam je težko pri srcu in si želite malo razvedrila, potem sezite po »Družinskem tedniku«!

Gospod Subito...

...si zna pomagati

Kakor enak z enakimi

govori

Roosevelt z žurnalisti

Predsednikova izjava
dopisniku beograjske »Politike«

Po dejanjih sodimo ljudi. Če sodimo Roosevelta po njegovih besedah, ga moramo šteti med največje demokrate sveta. Če naj ga sodimo po dejanjih, moramo prejšnjemu stavku dodati še besede »vseh časov«.

Washingtonski dopisnik beograjske »Politike« g. Jojić je imel 17. aprila priložnost videti, kako ameriški prezident sprejema. Franklin Roosevelt ima navado, da skoraj vsak teden časnikarje k sebi povabi; v pogovoru z njimi je tako domač in neposreden, da je evropski žurnalist prvi trenutek skoraj v zadregi. Kolikšna nepriljubljenost vlada v Beli hiši, morda najbolje kaže okoliščina, da v sprejemnici novinarji neženirano trgajo papir z beležnice zunanjega ministra Cordella Hulla; tako so se bili namreč udomačili, da niti papirja ne prinese več s seboj...

Franklin Roosevelt, pravi g. Jojić, ni takšen, kakor ga poznamo s slik. Njegov živahni obraz je mnogo odločnejši pa hkratu človeku bližji. Iz oči mu sije poštenost, a njegov nasmeh je iskren in prijateljski.

Preden je začel pogovor, je pomignil nekemu čokatom žurnalistu:

»Poglej, Mike, kaj sem dobil!«

Predsednik je vzel iz miznice neko pismo in pokazal novinarju redke znamke na njem.

»Kaj rečeš?«

Dopisnik se je udaril po čelu:

»Kaj naj rečem! Nevoščljiv sem...«

Znano je, da je Roosevelt navdušen zbiralec znamk. In kadar nanese priložnost, rad podraži prijatelja novinarja, ki je prav tako strasten filatelista.

»No, fantje, ali smo vsi?« je vprašal prezident, ko se je polegel smeh, ki ga je zbudil odgovor novinarja-filatelista.

Preletel je z očmi prve vrste, se ustavil na meni in se nasmehnil:

»Eden je nov...«

Za predsednikovim hrbtom je kriknil neki žurnalist:

»Pripravljeni smo. Začnimo.«

Za nekaj sekund je zavladala tišina. Potem so se pa z vseh strani vsula vprašanja. Predsednik si je zataknil palca za telovnik in jel odgovarjati, hitro, stvarno in brez ovinkov.

G. Jojić navaja celo vrsto vprašanj in predsednikovih odgovorov. O notranji in zunanji politiki, vse vprek.

»Kaj je z novim zakonskim predlogom o delavskih mezdah?« je vprašal nato neki mlad poročevalec. »Kdaj se bo senat izrekel o njem?«

Roosevelt je odgovoril vpraševalcu, kakor bi bil star njegov prijatelj:

»Bogme, Stevan, tega ti pa res ne morem kar tako odgovoriti.«

»Kaj je z zahtevami delavskih sindikatov?«

»Saj veš, Jack, da smo vse storili, samo da jim ustrežemo. Prosim te, kaj bi ti storil na mojem mestu?... No, recil!«

V tem trenutku prevzame človeka neizmeren ponos, da stoji pred prvim državljanom velikega in mladega naroda, pred človekom, ki mu je več kakor vse drugo človekova svoboda in enakopravnost vseh ljudi. Da stoji pred človekom, ki v imenu milijonov zahteva mir in se za mir tudi bori; pred človekom, ki ponosno dviga glavo na čelu velike in močnega armade, ki je pripravljena ta mir braniti.

Časnikarji radi poslušajo Rooseveltove besede. Predsednik je njihov prijatelj in jih razume. Novinarji ga spoštujejo. Samo tri besede neradi slišijo iz njegovih ust: besede, da nekaj ni za objavo.

»Tole ostane med nami. Velja?«

»Velja, gospod predsednik.«

Sprejem je končan. Medtem ko se časnikarji razhajajo, pripoveduje dalje g. Jojić, pristopi k meni Mac Dermott, šef predsednikovega tiskovnega odseka.

»Predstavil vas bom predsedniku. Stopite z menoj.«

Roosevelt je sedel z vzravnanom glavom in mi je pogledal v oči.

»Gospod predsednik, to je posebni dopisnik »Politike« iz Beograda.«

»Veseli me, da vas tu vidim. Upam, da vam pri nas ugaja.«

Zahvalil sem se predsedniku za privilegij, on je pa odvrnil kakor dober star prijatelj:

»Vem, da resno pojmujete položaj svoje domovine... Nič naj vas ne skrbi. Vse bo še dobro. Vsak dan, vsako uro dobivam brzojavke iz Beograda. Vse se bo uredilo, da bomo vsi zadovoljni. Nič naj vas ne skrbi.«

Njegova roka je ležala na mojem ramenu, in njegove besede so bile trden dokaz, da sta on in njegova domovina odločena poskrbeti, da bo dobro vsem ljudem, daleč in blizu. Zahvalil sem se za prijateljske želje, končuje g. Jojić, predsednik mi je pa v kratkih besedah želel, naj se dobro počutim v Ameriki.

»Bodite, kakor da ste doma. In nič naj vas ne skrbi. Vse bo še dobro...«

Snežna kraljica

22.

Kaj je rekla ovijalka?

»Nad ozko gorsko stezo je

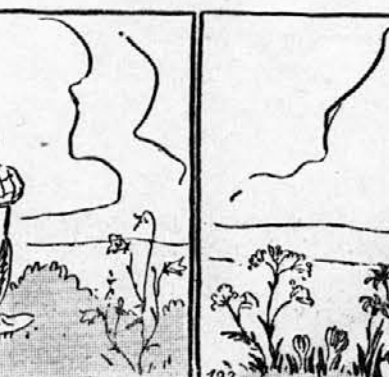
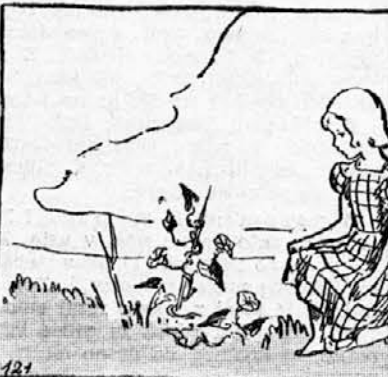
prilepljen star grad; gost bršljan rase okoli starih, rdečih

zidov, list ob listu, okoli prizidkov, in tam stoji lepo dekle; sklanja se čez ograjo in gleda

po lepi, ravni poti navzdol. Nobena roža na vejici ni bolj sveža, noben cvet, ki ga veter

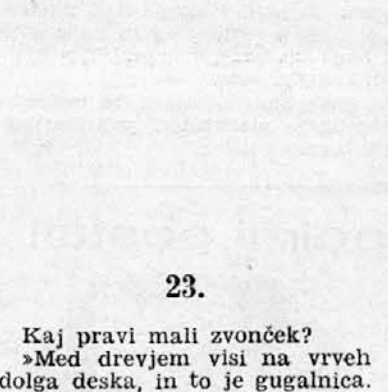
odtrga z drevesa, ni rahlejši od nje. Kako ji šumi prelepa svilena obleka! Ali še ne prihaja?»

»Ali misliš Karla?« je vprašala mala Marjetica.

»Samo o svoji pravljici govorim, o svojih sanjah!«

Tako je odvrnila ovijalka mali Marjetici.

23.

Kaj pravi mali zvonček?
»Med drevjem visi na vrhovi
dolga deska, in to je gugalnica.

Dve ljubki, majhni deklici — njuni obleki sta beli kakor sneg, dolgi, zeleni svileni trakovi jima frfotajo s klobučkov — sedita

na njej in se zibljeta. Brat, ki je večji od njiju, stoji na gugalnici, z roko je objel vrv, da ga drži, kajti v eni roki ima

majhno skledico, v drugi pa glinasto pipico in z njo spušta mehurčke. Veliki so in lepo se leskečejo v soncu.

Gugalnica se giblje in veter odnaša mehurčke iz milnice. Vsi se lesketajo v pisanih barvah. Poslednji še visi na pipici in se krivi v vetru; gugalnica se ziblje. Mali, črni pes, lahek kakor mehurji iz milnice, se

dvigne na zadnje noge in hoče skočiti na gugalnico; pes pade, laja in je hud; dražijo ga. Mehurji iz milnice se drug za drugim razpočijo. — Zibajoča se deska, izginjajoča pena, to je moja pesem!«

»Res je to, kar pripoveduješ, morda lepo, toda tako žalostno govoriš in malega Karla sploh ne omeniš.«

In Marjetica je žalostna obsedela s prekrizanimi rokami v naročju.

Dalje prihodnje.

»Snežna kraljica« je začela izhajati v 8. številu »Družinskega tednika« z dne 23. februarja 1939.

Ali zvezde vplivajo na človeški razum in značaj?

Mnenje nemškega astrologa
Nadhernija

Berlin, maja.

Mnogo ljudi ne veruje v moč in važnost astrologije in so precej skeptični glede te specialne znanosti. Ne verujejo, da zvezde res lahko vplivajo na človeški razum, značaj, in celo na organizem. Astrologi trde, da nebesna slika, ki se je pokazala pri človekovem rojstvu, močno vpliva na nadaljnji človeški razvoj.

Nasprotniki astrologije pa navajajo kot argument tale primer:

Dva otroka sta se rodila ob istem času, v istem mestu, pa kljub temu nimata enakega razuma in istega značaja, čeprav je njun horoskop popolnoma isti. En otrok je morebiti dober, drugi hudoben. Eden je od svojih staršev podedoval te, drugi druge dobre lastnosti in napake in tudi bolezni. Skeptiki imajo v tem pogledu nedvomno prav. A niti sami astrologi ne trdijo, da njihove astrološke ugotovitve vselej stoođstotno drže.

Astrologija obstaja že od prastarih časov. Ze stari Asirci in Babilonci so verovali v zvezdna znamenja in zvezdne slike pri človekovem rojstvu. Prav tako so tudi Rimljani in Turki verovali v astrološke resnice. Stari Latinci so dejali: »Astra trahunt, non cogunt« (Prosto prevedeno: Zvezde te naganejo k nekaterim lastnostim, a ti jih ne vsilijo.) Prav to pa daje etično vrednost astrološkim horoskopom. Človek po horoskopu lahko vidi kakor v ogledalu, kakšen je njegov značaj, razum in česa se mora v življenju izogibati, da bo živel lepše in srečnejše.

Tisti, ki ne verujejo v astrologijo, se lahko o tem prepričajo z neštevilnimi primeri.

Kot dokaz vzemimo samo tale očitni primer: okrog sonca se giblje nešteto mnogo nebesnih teles. Naš planet je samo majhen član te velike družbe. Sleherni atom na naši zemlji, sleherni atom na drugih zvezdah, ki so v okviru našega sončnega sistema, je odvisen od središča, od sonca. V tej harmonični, vseirski zvezi planetov, ki jo upravlja sonce, je vsekakor možno, da zvezde vplivajo tudi druga na drugo, prav kakor sonce vpliva na vse. Tu namreč ne gre samo za vpliv svetlobe in toplote. Tu gre tudi za astralne, nevidne vplive na našo zemljo.

Tisti, ki verujejo, da se da s pomočjo astrologije prerokovati bodočnost, se motijo. Proroštva na podlagi slik nebesnih živalskih znakov niso nikoli resnična, če se pa kdaj izpolnijo, je to le goli slučaj.

Samo levičarji hodijo naravnost

Če ste levičar, ni potrebno, da imate to za nekakšen nedostatek. Narobe, razlog imate, da to svojo lastnost smatrate za prednost.

Po ugotovitvah strokovnjakov samo levičarji hodijo naravnost. Ugotovili so, da noben desničar ne more teči naravnost po stezi, dolgi 500 metrov, ako ni zaznamenovana. Sleherni krene nekoliko na levo, kajpak se pa tega še zdaleč ne zavedajo.

Če gre desničar po puščavi brez kompasa, bo v približno 24 urah prišel na prvotno mesto. Zato ljudje, ki tavajo po neznanih ozemljih, pogosto pridejo tja, od koder so odšli. Znanost še ni ugotovila vzroka tega pojava. Najbrže tiči v neki neznani lastnosti našega živčnega sistema. Dejstvo je pa, da samo levičarji hodijo naravnost.

Neki poveljnik je pripovedoval, da vselej, kadar ponoči s svojo četo koraka po neznanih krajih, postavi na čelo čete levičarja. Takrat je prepričan, da hodijo naravnost.

(Po »Hamburger-Fremdenblattu«)

Najdaljši mostovi na svetu

Čez deset let bo mogoče potovati iz Kjöbenhavna v Malmö, to se pravi z Danskega na Švedsko, po suhem. Strokovnjaki so preiskali vsa mesta, kjer bi mogli zgraditi most, da bi bil čim krajši od predvidenega. Zaradi morskih struj in plombe so se naposled le odločili za prvotni kraj.

Most se bo začel na otoku Amagerju, južnovzhodno od Kjöbenhavna; v Švedsko bo držal čez otoke Saltholm in Eresund. Most bo dolg 14 kilometrov in bo največji na svetu.

A ne dolgo. Kmalu bodo začeli graditi tudi most čez Veliki Balt in bo vezal otoka Sjeland in Fin Finen. Dolg bo 17 kilometrov.

Oba mostova bosta gotova v desetih letih. Ves ta čas bo pri delu neprestano zaposlenih 12.000 ljudi. Skupni izdatki so predvideni na 630 milijonov danskih kron. Od tega bo švedska plačala 65 milijonov.

(Po »Daily-Mailu, London«)

ZADEVA TAMANOI

Najzanimivejši kriminalni primer japonske policije

12. nadaljevanje

To je bilo za Išiga veliko razočaranje. Računal je s tem, da bo sinja mačka sklenila verigo okoli hiše v Kandi.

Razen tega je izšel v vseh velikih dnevnikih naslednji oglas:

SINJA ANGORSKA MAČKA,

zelo dragocena žival z dolgo dlako, se išče. Najdite jo dobri nagrado. Tudi za obvestilo, kje se utegne žival nahajati, dam dobro plačilo. — Taro Kurumaj, Nihonbaši.

Gospod Taro Kurumaj je bil policijski agent.

»Mož z mačko je prišel!«

Gospod Kurumaj je bil ves iz sebe. Saj sta potekli komaj dve uri, kar je oglas izšel v listih.

»Zadržite ga, dokler ne pridem!« mu je naročil Išiga in položil slušalo na vilice.

Takoj se je odpeljal v Nihonbaši. Skozi zadnja vrata je vstopil v stanovanje gospoda Kurumaja.

»Kakšen človek pa je?«
»Tazapan — sumljiv — nevaren.« Kurumajev glas je bil kar hripav od razburjenja.

»Le s težavo sem ga zadržal, Išiga. Nevaren dedec...«

»Privedite ga k meni, toda ostanite v bližini...«

Nevarni dedec je bil videti še bolj sumljiv, kakor je Išiga pričakoval. O blagoslovu, ki ga prinašata izum britve in ščetki za obleko, menda ni še nikoli slišal. Edini vidni znak, da je že prišel v stik s civilizacijo, so bili črni lakasti čevlji, ki pa jim je odrezal kapice, da se mu je noga lahko prosto gibala.

Bil je eden tistih ljudi, ki vzamejo tako pogosto nož iz žepa kakor drugi ljudje rober.

S sabo je prinesel umazano vrečo, kjer se je nekaj premikalo.

Dolgotrajno čakanje ga je spravilo v slabo voljo. Globoko ležeče oči so se mu nezaupno svetlikale. Tudi sam je bil podoben razjarjeni ujeti mački.

»Ali bom dobil nagrado?« je neprijazno vprašal.

»Najprej morate povedati, kje ste mačko dobili.«

»Mačka je moja.« Mož se je udaril s pestjo po prsih. »Sam sem je vzgojil. Vsak dan ji dajem mleka, najboljše riža in rib, ki še nič ne smrdi. Ta mačka me je spravila na beraško palico. Ljubil sem jo kakor sina. Kar srce me boli, ker se bom moral zdaj ločiti od nje.« Trudil se je, da bi bil videti čim bolj žalosten.

Toliko, da ni začel jokati. — »Ali bom dobil nagrado?«

»Mislim, da bo treba najprej mačko pogledati,« je dejal Išiga.

»Dobra mačka je, najboljše, ki jo morete dobiti.« Možak je zvitlo pogledal in ni odtrgal oči od Išige, ko je odprl vrečo in segel v njo.

Cakajte! Je ostro vzkliknil Išiga. »Ne segajte tja, kamor ne morem videti! Policist bo to opravil.«

Ob tej besedi je planil lastnik mačke kvišku. Z enim samim skokom je bil pri vratih. Išigovi prsti so se oklenili ročaja pištole v žepu.

Možak je hlastno odprl vrata in priletel v roke dveh policistov. Njune pesti so se oklenile njegovih zapestij in mu zvrle roke nazaj.

Gospod Kurumaj, ki je prav tako čakal pri vratih, je vzel vrečo in segel vanjo. Hitro pa je zastokal in jo pofegnil nazaj. Potem je zagnal vrečo v kot. Na rokali so se mu pokazali sledovi prask.

Umazana vreča se je nekaj časa premikala po tleh. Naposled se je v odprtini pokazala sopihajoča glava.

Rumenkast blisk je šinil skozi sobo in se pognal na omaro. Tam gori na najvišji točki sobe je obstal.

Bila je mačka, nedvomno. Po njenih zobeh in grbi se je to videlo. Najbrže je imela nekdo tudi dlako — seveda takrat, preden je dobila garje.

To spako imenujete sinjo angorsko mačko? Išiga je bil besen nad dedcem, ki se je že zmerom zviljal med postni policistov in se skušal iztrgati.

Dobra mačka je, je zakrknjeno odvrnil. Nobena miš ne ostane v hiši!

Izpuštile ga! je velel Išiga policistoma. »Vzemite žival, da je ne bom več videl!«

Možak je godrnjavo pobral vrečo in oprezno se je približal omari. Plašno je segel z roko za mačko. V odgovor je dobil udarec s šapo.

Mačka je sedela kakor prikovana in sopihala v moža, ki jo je hranil z rižem in ribami in ki jo je ljubil kakor svojega sina.

Če bi bil nameraval Išiga pisati razpravo o mačjih vrstah v Tokiju, bi bil imel naslednja dva dneva v hiši gospoda Kurumaja dovolj priložnosti.

Njegovi uradniki so imeli polne roke dela, da so pregledali prinesene živali in jih potem zavržali. Takšni

so bili, kakor bi se bili morali ponoči plaziti skozi pet sto metrov dolgo vrsto žitnih ovir.

Prihajale so stare ženske, šolarji in vozniki, slepi berači, zviti kmetje in častivredni tempeljski služabniki. Prihajali so z vrečami, škatlami, kovčgi in košarami. Eden izmed njih je prinesel kar štiri mačke na izbiri.

Bile so sive in bele mačke, enobarvne in lisaste, tigraste in marogaste, velike in majhne, stare in mlade, suhe in debele, negovane in zapuščene, mačke s štirimi nogami in s tremi nogami, z repi in brez repov, zahrbtnje in domače.

Ena izmed njih je imela prekrasen, sinje črn kožuh. Toda dlaka je bila prekratka in tudi tako svetlo sinja ni bila kakor dlaka mačke iz Tamanoja.

Ko je poplava mačk minila, je bil Išiga tako daleč kakor v začetku. Samo gospod Kurumaj je imel korist od tolikih mačk. Vse podgane in miši so zbežale iz njegove hiše.

Maček se prikaže

V pisalni mizi nadzornika Kazamijueja je počival šop aktov z napisom »Zadeva Tamanoj«.

Ležal je v spodnjem predalu. Umora sta bila osumljena brata Hasegava, toda dokazov za njuno krivdo ni bilo. Med akli so bile dlake sinje angorske mačke, toda mačke ni bilo nikjer.

Mlad kriminalni uradnik se je dva meseca podil za to zadevo kakor lovski pes za divjačino. Delal je, odkrival zmerom nove malenkosti, drobce za drobecem, dokaz za dokazom, zaključek za zaključkom. Sreča mu je pomagala in njegov razum. Tako blizu je bil, da je že mislil prijeti zločince za vrat...

Potem se je sled pretrgala.

Hiša v Kandi, šop mačje dlake — pa nobene zveze med obeh.

Šop listin je ležal čisto na dnu. Išiga je delal v pisarni. Minil je teden, sedem dolgočasnih dni brez dogodkov.

Sedem obupnih dni, — potem so se začeli vrstiti novi dogodki.

Zgodilo se je nekega zaspnega nedeljskega jutra v mesecu maju. Policist v sinji uniformi je obstal pred vilo gospoda van Loohe, pobral nekaj kamnov s ceste in jih zagnal za nečim, kar se je skrivalo v vrtu vile.

Ta nekaj je bila mačka. Hotela je planiti na napol godno, trepetajočo tašico.

Policist je bil prijatelj plic. Z veseljem je ugotovil, da je dolg, sinje se lesketajoč rep izginil za hišo.

Tiho je poživljal in šel dalje. Takšen razbojnik — in kako dolg rep je imela zverina! Rep si je zlasti dobro zapomnil — japonske mačke imajo namreč samo skromne, kratke repke.

Izenada pa je utihnil in obstal z odprtimi usti. Spomnil se je ukaza zaradi sinje mačke, ki so se mu vsi tako od srca emjali!

Kar oddirjal je nazaj. Z vseh strani je hodil okoli vile. Naposled je zagledal zadaj v parku sinji kožuh. Da, res je bilo: mačka je imela res tako dolgo dlako, kakor je bilo v ukazu povedano. Sedela je na soncu in predla.

Ker je policist odkril mačko v nedeljo jutraj, je poteklo štiri in dvajset ur, preden je Išiga o tem kaj zvedel.

Mladi detektiv je debelo pogledal. Sinja mačka — in v hiši bogatega Nizozemca! Sredi tujske četrti! Od Kande približno tako daleč kakor od Tamanoja!

Nekaj let življenja bi bil dal za to mačko — zdaj, ko je bila najdena, pa je prekrizala vse njegove račune.

Kar je doslej jasno videl, se mu je iznenada zazdelo temno in skrivnostno.

Ali je morda Holandec Hibov morilec?

Najprej je treba ugotoviti, ali je sploh prava mačka? Išiga ni maral, da bi se šel norčeval iz njega.

Mynher van Loohe je imel japonskega kuharja.

V ponedeljek zvečer (bil je ponedeljek po nedelji, ko je policist leta kamenje v vrt gospoda van Looheja), je stal kuhar pred kuhinjskim vrati in nekoga vabil. Čudno je mlaskal z usti. V roki je držal prečkano ribo.

V nekaj trenutkih je bila mačka pri njem. Z dvignjenim repom se je smukala okoli kuharjevih nog in mišavkala. Dal ji je ribo in jo nekajkrat pogladil po gosteni kožuhu. Vse polno dlake mu je ostalo v rokah.

Ob plotu je čakal možki, ki mu je kuhar nekaj izročil. Možak je skočil na kolo in se odpeljal na policijsko predstevstvo. Tam je Išiga primerjal dlako s tisto, ki jo je našel v tamanojski kotlini.

Dlaka je bila ista.

Zdaj mu ni ostalo nič drugega, kakor da zasliši bogatega Nizozemca. To ni prav prijetna naloga. Državljan tujih velesil so zelo občutljivi, če pridejo v stik z japonskimi policijskimi uradniki.

Med potjo je premišljal Išiga, kako naj se loti te nerodne zadeve. Kakšen vzrok naj tujeu natvezi pa svoj obisk? Niti najpreprostejšega ni mogel najti.

Kako naj le pride od nedolžnih vprašanj na sinjo mačko? Ko je stal pred železno mrežo tujeve vile, se še zmerom ni odločil.

Sklenil je, da bo vse prepustil slučaju.

Mynher van Loohe, debel, dobrodušen možak z veliko plešo in odprto srčico se je prav tedaj precej glasno pogovarjal s svojo čudno suho in svetlo laso ženo. Išigov prihod mu menda ni bil neprijeten. Zelo malo obžalovanja je bilo v njegovih očeh, ko se je ozrl za ženo, ki je s ponosno dvignjeno glavo izginila skozi vrata.

Išiga se je polotila neumna misel, da sliši, kako sklepejo njene kosti, ko je šla iz sobe.

Holandec mu je ponudil stol in snotko. Bil je živa prijaznost.

Išiga je povprašal, ali se gospod v ubogi japonski deželi ne počuti preveč neudobno.

Najlepša zemlja na svetu, — tako je vzkliknil gospod van Loohe.

Ali morda japonski služabniki niso preveč nerodni?

Boljših služabnikov na vsem svetu ni mogoče dobiti. Če jim človek neha ukazovati, so imenitni, je dejal in se posmejaj.

Molk. Holandec je menda čakal, da bo začel japonski gospod govoriti o namenu svojega prihoda.

»Čudovito mačko imate, gospod Loohe,« je začel Išiga iznova.

Dalje prihodnjije

Radio Ljubljana od 4. do 10. maja 1939.

ČETRTEK 4. MAJA

12.00: Plošče 12.45: Poročila 13.00: Napovedi 13.20: Plošče 14.00: Napovedi 18.00: Radijski orkester 18.40: Slovensčina za Slovence 19.00: Napovedi, poročila 19.30: Nac. ura 19.50: Deset minut zabave 20.00: Šramel-kvartet Murček 20.40: Reprodukcijski koncert simfonične glasbe 22.00: Napovedi, poročila 22.15: Radijski orkester. Konec ob 23. uri.

PETEK 5. MAJA

11.00: Solska ura 12.00: Plošče 12.45: Poročila 13.00: Napovedi 13.20: Radijski orkester 14.00: Napovedi 18.00: Zenska ura 18.20: Plošče 18.40: Francosčina 19.00: Napovedi, poročila 19.30: Nac. ura 20.00: Harmonika 20.40: Koncert francoskih opernih arij 22.00: Napovedi, poročila 22.30: Angleške plošče. Konec ob 23. uri.

SOBOTA 6. MAJA

12.00: Plošče 12.45: Poročila 13.00: Napovedi 13.20: Plošče 14.00: Napovedi 17.00: Otroška ura 17.50: Pregled sporeda 18.00: Radijski orkester 18.40: Nove umetniške v cerkvah kamniškega okraja 19.00: Napovedi, poročila 19.30: Nac. ura 19.50: Plošče 20.00: O zunanji politiki 20.30: Vesel živalski krog

Za vsako priliko

Za vsako družino najlepša oblačila, posebno moške obleke, trenčkoti, vetrovni suknjiči, krasno perilo itd. najboljše in najceneje

Presker

Ljubljana, Sv. Petra c. 14

IZPRAŠAN OPTIK IN URAR

LJUBLJANA, sedaj Stritarjeva ul. 6

pri frančiškanskem mostu

Vsakovrstna očala, daljnogledi, toplomeri, barometri, higrometri, itd. Velika izbira ur, zlatnine in srebrnine. Samo kvalitetna optika! Ceniki brezplačno!

22.00: Napovedi, poročila 22.15: Radijski orkester. Konec ob 23. uri.

NEDELJA 7. MAJA

8.00: Pihalni trio 9.00: Napovedi, poročila 9.15: Plošče 10.00: Verski govor 10.15: Prenos cerkvene glasbe iz zav. sv. Stanislava v St. Vidu n. Lj. 11.00: Plošče 11.30: Radijski orkester 13.00: Napovedi 13.20: Cimermanov kvartet 17.00: Gospodarska navodila in tržna poročila 17.30: Radijski orkester 19.00: Napovedi, poročila 19.30: Nac. ura 19.50: Prenos šmarnic iz cerkve sv. Petra v Ljubljani 20.30: Plošče 21.15: Melody-jazz 22.00: Napovedi, poročila 22.15: Koncert jugoslovanske klavirske glasbe. Konec ob 23. uri.

PONEDELJEK 8. MAJA

12.00: Koncert 12.45: Poročila 13.00: Napovedi 13.20: Plošče 14.00: Napovedi 18.00: Zdravstvena ura 18.20: Plošče 18.40: Kulturna zgodovina koroških Slovencev 19.00: Napovedi, poročila 19.30: Nac. ura 19.50: Zanimivosti 20.00: Spominjska proslava ob petlet-

ni smrti p. H. Sattnerja 21.00: Radijski orkester 22.00: Napovedi, poročila 22.15: Prenos plesne glasbe. Konec ob 23. uri.

TOREK 9. MAJA

11.00: Solska ura 12.00: Plošče 12.45: Poročila 13.00: Napovedi 13.20: Radijski orkester 14.00: Napovedi 18.00: Narodne pesmi 18.40: Človeški tipi in značaji 19.00: Napovedi, poročila 19.30: Nac. ura 19.50: Deset minut zabave 20.00: Plošče 20.20: Fr. Lipah: Četnje bajam 21.00: Radijski orkester 22.00: Napovedi, poročila 22.15: Plošče. Konec ob 23. uri.

SREDA 10. MAJA

12.00: Plošče 12.45: Poročila 13.00: Napovedi 13.20: Duet citer 14.00: Napovedi 18.00: Mladinska ura 18.40: Pomladanski ljudski svetniki 19.00: Napovedi, poročila 19.30: Nac. ura 19.50: Prirodopisni kotiček 20.00: Prenos iz Maribora 22.00: Napovedi, poročila 22.15: Audran: Maskola, skrajšana opereta. Konec ob 23. uri.

Povejte svojim zancem in prijateljem, da izhaja »Družinski tednik« odslej na 12 straneh!

Poceni boste kupovali

ko boste prejeli naš brezplačni katalog

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«

»Kostur«